

Godina XIV
Utorak, 29. juna/lipnja 2010. godine

Broj/Broj
53

Godina XIV
Utorak, 29. juna 2010. godine

ISSN 1512-7486 - bosanski jezik

ISSN 1512-7494 - hrvatski jezik

ISSN 1512-7508 - srpski jezik

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA
BOSNE I HERCEGOVINE

Na temelju članka IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 75. sjednici Zastupničkog doma, održanoj 7. travnja 2010. godine, i na 46. sjednici Doma naroda, održanoj 28. svibnja 2010. godine, usvojila je

ZAKON

O PATENTU

DIO PRVI - OPĆE ODREDBE

Članak 1.
(Predmet Zakona)

(1) Ovim se Zakonom uređuje pravna zaštita izuma patentom i konsenzualnim patentom, odnosno postupak za priznanje patenta i dodjelu konsenzualnog patenta.

(2) Ako ovim Zakonom nije drukčije propisano, odredbe koje se odnose na patent na odgovarajući se način primjenjuju i na konsenzualni patent.

Članak 2.
(Načelo teritorijalnosti)

Patent priznat na temelju odredaba ovoga Zakona je teritorijalno ograničeno pravo koje vrijedi na teritoriju Bosne i Hercegovine.

Članak 3.
(Materijalna prava)

Materijalna prava nositelja patenta obuhvaćaju isključiva prava gospodarskog iskorištavanja izuma i pravo raspolaganja njime sukladno odredbama ovoga Zakona.

Članak 4.
(Nacionalni tretman)

(1) Strana fizička i pravna osoba glede zaštite izuma patentom i konsenzualnim patentom u Bosni i Hercegovini uživa jednaka prava kao i domaća fizička i pravna osoba, ako to proizlazi iz međunarodnih ugovora i konvencija kojima je pristupila, odnosno koje je ratificirala Bosna i Hercegovina (u daljnjem tekstu: međunarodni ugovori i konvencije), ili iz primjene načela reciprociteta.

(2) Postojanje reciprociteta pretpostavlja se dok se ne dokaže oprečno.

Članak 5.
(Zastupanje)

(1) Zastupanjem u postupku koji se vodi pred Institutom za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Institut) mogu se baviti ovlašteni zastupnici, tj. fizičke i pravne osobe upisane u Registar patentnih zastupnika, koji u elektroničkom obliku vodi Institut.

(2) U Registar zastupnika iz stavka (1) ovoga članka upisuje se fizička i pravna osoba koja ispunjava uvjete propisane posebnim propisom.

(3) Strana fizička i pravna osoba može obavljati radnje u postupku pred Institutom samo posredstvom zastupnika iz stavka (1) ovoga članka.

(4) Iznimno od odredbe stavka (3) ovoga članka, strana fizička i pravna osoba može samostalno bez zastupnika poduzimati sljedeće radnje:

- a) podnositi prijave patenta,
- b) poduzimati druge radnje glede utvrđivanja datuma podnošenja prijave patenta,
- c) podnositi prijepise prve prijave patenta kada zahtijeva pravo prvenstva iz članka 24. ovoga Zakona,
- d) primati obavijesti od Instituta u vezi s postupcima iz toč. a) - c) ovoga stavka,
- e) plaćati pristojbe i naknade posebnih troškova postupka sukladno članku 15. ovoga Zakona.

(5) U slučaju samostalnog poduzimanja radnji iz stavka (4) ovoga članka, strana fizička i pravna osoba mora dostaviti Institutu adresu za dopisivanje, koja mora biti na teritoriju Bosne i Hercegovine.

(6) Ako strana fizička i pravna osoba ne imenuju zastupnika ili Institutu ne dostave adresu za dopisivanje sukladno odredbi stavka (5) ovoga članka, Institut će je pisano putem diplomatsko-konzularnog predstavništva Bosne i Hercegovine pozvati da u roku od tri mjeseca imenuje zastupnika ili dostavi adresu za dopisivanje.

(7) Ako strana fizička i pravna osoba ne postupi po pozivu Instituta iz stavka (6) ovoga članka, Institut će zaključkom odbaciti njezin podnesak i dostavu izvršiti javnim priopćenjem na oglasnoj ploči Instituta.

(8) Iznimno od odredbe stavka (3) ovoga članka, pristojbe i naknade posebnih troškova za održavanje patenta u vrijednosti može platiti bilo koja osoba.

DIO DRUGI - PREDMET ZAŠTITE PATENTOM

Članak 6. (Patentibilni izum)

(1) Patent se priznaje za svaki izum iz bilo kojeg područja tehnike koji je nov, koji ima inventivnu razinu i koji se može industrijski primijeniti.

(2) Prema uvjetima iz stavka (1) ovoga članka, patent se priznaje i za izum koji se odnosi na:

- a) proizvod koji se sastoji od biološkog materijala ili koji sadržava biološki materijal,
- b) postupak kojim je taj biološki materijal proizveden, prerađen ili uporabljen,
- c) biološki materijal izoliran iz prirodnoga okoliša ili proizveden tehničkim postupkom čak i ako se ranije nalazio u prirodi.

(3) Biološki materijal iz stavka (2) ovoga članka je bilo koji materijal koji sadrži genetsku informaciju i koji se može razmnožavati sam ili se može razmnožavati u biološkom sustavu.

(4) Prema uvjetima iz stavka (1) ovoga članka, izum koji se odnosi na biljke ili životinje smatrat će se patentibilnim ako njegova tehnička izvodivost nije ograničena na određenu biljnu sortu ili životinjsku pasminu i ako postupak ostvarivanja izuma nije bitno biološki.

(5) Postupak za dobivanje biljaka ili životinja iz stavka (4) ovoga članka bitno je biološki ako se u cijelosti sastoji od prirodnih postupaka, kao što su križanje ili selekcija.

(6) Ne smatraju se izumima u smislu stavka (1) ovoga članka osobito:

- a) otkrića, znanstvene teorije i matematičke metode,
- b) estetske tvorevine,
- c) planovi, pravila i metode za izvedbu umnih aktivnosti, igara ili gospodarskih aktivnosti,
- d) računalni programi,

e) prezentacija informacija definirana samim sadržajem tih informacija.

(7) Odredba stavka (6) ovoga članka primjenjuje se samo u opsegu u kojem je predmet prijave za zaštitu izuma navedeni element ili aktivnost kao takva.

Članak 7. (Iznimke od patentibilnosti)

(1) Patent ne može biti priznat za:

a) izume životinjskih pasmina i biljnih sorti i bitno bioloških postupaka za dobivanje biljaka ili životinja, osim izuma nebioloških i mikrobioloških postupaka i proizvoda dobivenih tim postupcima kako je propisano u članku 6. stavak (4) ovoga Zakona, pri čemu se, u smislu ovoga Zakona, pod mikrobiološkim postupkom podrazumijeva bilo koji postupak koji uključuje ili koji se provodi na mikrobiološkom materijalu ili čiji je proizvod mikrobiološki materijal;

b) ljudsko tijelo, razne stupnjeve njegova oblikovanja i razvoja ili jednostavno otkriće jednoga od njegovih elemenata, uključujući sekvencu ili djelomičnu sekvencu gena;

c) izume koji se odnose na dijagnostičke ili kirurške postupke ili postupke liječenja koji se primjenjuju izravno na ljudskome ili životinjskome tijelu, osim proizvoda, posebice tvari i smjesa koje se primjenjuju u navedenim postupcima.

(2) Izum koji se odnosi na element izoliran iz ljudskoga tijela ili proizveden tehničkim postupkom, uključujući sekvencu ili djelomičnu sekvencu gena iz stavka (1) točka b) ovoga članka, može biti patentibilan iako je strukturom jednak strukturi prirodnoga elementa, industrijska primjenjivost sekvence ili djelomične sekvence gena mora biti razotkrivena u prijavi patenta, kako je izvorno podnesena.

(3) Neće se smatrati patentibilnima izumi čije bi komercijalno iskorištavanje bilo protivno javnome poretku ili moralu, ali ne samo zbog toga što je takvo iskorištavanje zabranjeno zakonom ili drugim propisom.

(4) Izumima iz stavka (3) ovoga članka smatraju se osobito:

a) postupci kloniranja ljudskih bića,

b) postupci modificiranja genetskoga identiteta matičnih stanica ljudskih bića,

c) uporaba ljudskih embrija u industrijske ili komercijalne svrhe i

d) postupci za modificiranje genetskoga identiteta životinja koji bi vjerojatno prouzročili njihovu patnju bez ikakve bitne medicinske koristi za čovjeka ili životinju, kao i životinje koje su rezultat takvih postupaka.

Članak 8.
(Novost izuma)

- (1) Izum je nov ako nije obuhvaćen tehničkim stanjem.
- (2) Pod tehničkim stanjem podrazumijeva se sve što je učinjeno dostupnim javnosti u svijetu, pisanim ili usmenim putem, uporabom ili na bilo koji drugi način prije dana podnošenja prijave patenta.
- (3) U tehničko stanje uključen je i sadržaj svih prijava patenata koje imaju učinak u Bosni i Hercegovini, onakvih kako su podnesene, koje imaju raniji datum podnošenja od dana prijave iz stavka (2) ovoga članka, a koje su objavljene tek na datum podnošenja prijave patenta iz stavka (2) ovoga članka ili nakon toga, na način predviđen ovim Zakonom.
- (4) Odredbe st. (1) - (3) ovoga članka ne isključuju mogućnost zaštite patentom tvari ili smjesa sadržanih u tehničkom stanju, koje se primjenjuju u postupcima iz članka 7. stavak (1) točka c) ovoga Zakona, pod uvjetom da njihova primjena u navedenim postupcima nije sadržana u tehničkom stanju.
- (5) Smatra se da je izum obuhvaćen tehničkim stanjem ako je postao dostupan javnosti objavom, izlaganjem, prikazivanjem ili uporabom na način koji stručnjacima omogućava primijeniti ga.

Članak 9.
(Objave koje ne utječu na novost)

Novim se smatra izum koji je najviše šest mjeseci prije datuma podnošenja prijave patenta bio sadržan u tehničkom stanju uslijed ili kao posljedica:

- a) očite zlouporabe glede podnositelja prijave patenta ili njegova pravnog prednika ili,
- b) izlaganja na službenoj ili službeno priznatoj izložbi sukladno Konvenciji o međunarodnim izložbama potpisanoj u Parizu 22. studenoga 1928. godine i revidiranoj posljednji put 30. studenoga 1972. godine, pod uvjetom da podnositelj prilikom podnošenja prijave patenta u njoj naznači da je izum bio izložen i da najkasnije u roku od četiri mjeseca od datuma podnošenja prijave podnese odgovarajuću potvrdu o izlaganju izuma.

Članak 10.
(Inventivna razina)

- (1) Smatra se da izum ima inventivnu razinu ako rješenje određenoga problema za stručnjaka iz odgovarajućeg područja ne proizlazi na očigledan način iz tehničkog stanja.
- (2) Pri ispitivanju ima li izum inventivnu razinu ne uzima se u obzir sadržaj prijava iz članka 8. stavak (3) ovoga Zakona.

Članak 11.
(Industrijska primjenjivost)

Smatra se da je izum industrijski primjenjiv ako je predmet izuma tehnički izvodjiv i ako se može proizvesti ili uporabiti u bilo kojem industrijskom području, uključujući i poljoprivredu.

DIO TREĆI - PRAVO NA ZAŠTITU IZUMA

Članak 12.
(Izumitelj i prava izumitelja)

- (1) Izumitelj je osoba koja je stvorila izum svojim stvaralačkim radom.
- (2) Pravo na zaštitu izuma pripada izumitelju ili njegovu pravnom sljedniku.
- (3) Ako je izum nastao zajedničkim radom više izumitelja, pravo na patent pripada svim izumiteljima.

Članak 13.
(Moralno pravo izumitelja)

- (1) Izumitelj ima moralno pravo u statusu izumitelja biti naveden u prijavi patenta, svim ispravama koje se izdaju za priznati patent te u odgovarajućim registrima.
- (2) Ako je izum koji se štiti ovim Zakonom rezultat stvaralačkoga rada više osoba, u prijavi patenta i ispravama iz stavka (1) ovoga članka sve se te osobe navode kao izumitelji.

DIO ČETVRTI - POSTUPAK ZA PRIZNANJE PATENTA

Članak 14.
(Ovlasti Instituta)

- (1) Postupak za stjecanje, održavanje, prestanak i evidenciju prometa patenta odnosno konsenzualnog patenta vodi Institut.
- (2) Za područje patenata Institut vodi sljedeće registre:
 - a) Registar prijava patenata,
 - b) Registar patenata.
- (3) Protiv odluka Instituta donesenih u prvom stupnju dopuštena je žalba, o kojoj odlučuje Povjerenstvo za žalbe Instituta. Postupak povodom žalbe pobliže se uređuje provedbenim propisom.
- (4) Protiv rješenja Instituta donesenog u drugom stupnju nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Sudu Bosne i Hercegovine.

Članak 15.

(Pristojbe i naknade posebnih troškova u postupku stjecanja i održavanja prava)

- (1) Za sve radnje u postupku stjecanja, održavanja, evidencije prometa i prestanka patenta, kao i za pružanje informacijskih usluga plaćaju se pristojbe suglasno važećem propisu kojim se uređuju državne administrativne pristojbe (u daljnjem tekstu: pristojbe) i naknade posebnih troškova postupka (u daljnjem tekstu: troškovi postupka) u visini određenoj posebnom tarifom, koju donosi Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa Bosne i Hercegovine na prijedlog ravnatelja Instituta.
- (2) Ako u postupku priznanja patenta pristojbe i troškovi postupka ne budu plaćeni, prijava patenta smatrat će se povučenom, a u slučaju neplaćanja pristojbi i troškova postupka za održavanje patenta i prava iz prijave patenta, to pravo prestaje vrijediti.
- (3) Za podnošenje žalbe plaćaju se pristojba i troškovi postupka sukladno posebnim propisima. Ako pristojba i troškovi postupka ne budu plaćeni prije isteka roka za žalbu, Institut će pozvati podnositelja da ih plati u roku od 15 dana. Ako pristojba i troškovi postupka ne budu plaćeni, smatra se da žalba nije podnesena.

Članak 16.

(Propisi koji se primjenjuju u postupku pred Institutom)

- (1) Pitanja postupka koji se vodi pred Institutom pobliže se uređuju propisima za provedbu ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: provedbeni propis).
- (2) Za pojedina pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom i provedbenim propisom primjenjivat će se odredbe Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07 i 93/09).

Članak 17.

(Pokretanje postupka)

- (1) Postupak za priznanje patenta pokreće se podnošenjem Institutu prijave za priznanje patenta (u daljnjem tekstu: prijava), sukladno ovome Zakonu i na način propisan provedbenim propisom.
- (2) Prijave se uzimaju u postupak ispitivanja prema redoslijedu njihova podnošenja.
- (3) Iznimno od odredbe stavka (2) ovoga članka, prijava se može ispitivati po žurnom postupku u slučaju sudskog ili drugog spora u kojem završetak postupka po prijavi predstavlja rješenje prethodnoga pitanja.
- (4) Institut će provesti žurno ispitivanje na temelju podnesenog obrazloženog zahtjeva s dokazima.

Članak 18.

(Jedinstvo izuma)

- (1) Za svaki se izum podnosi posebna prijava.

(2) Jednom prijavom može se zahtijevati zaštita za više izuma samo ako su ti izumi međusobno tako povezani da ostvaruju jedinstvenu izumiteljsku zamisao (jedinstvo izuma).

Članak 19.
(Jezik prijave patenta)

(1) Prijava patenta mora biti sastavljena na jednom od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini.

(2) Ako je tekst prijave podnesen na stranom jeziku, Institutu se mora dostaviti prijevod teksta prijave na jedan od jezika u službenoj uporabi Bosne i Hercegovine.

Članak 20.
(Sadržaj prijave patenta)

(1) Prijava patenta mora sadržavati:

- a) zahtjev za priznanje patenta,
- b) opis izuma,
- c) jedan ili više patentnih zahtjeva,
- d) crteže na koje se pozivaju opis izuma i patentni zahtjevi,
- e) sažetak.

(2) Zahtjev iz stavka (1) točka a) ovoga članka mora sadržavati:

- a) izričitu naznaku da se zahtijeva priznanje patenta,
- b) naziv izuma koji odražava njegovu bit,
- c) podatke o podnosiocu prijave,
- d) podatke o izumitelju, odnosno napomenu da izumitelj ne želi biti naveden u prijavi.

(3) Izum se mora opisom iz stavka (1) točka b) ovoga članka otkriti na dostatno jasan i detaljan način, tako da ga stručnjak iz odgovarajućeg područja može izvesti. Ako se izum odnosi na živi biološki materijal i ako ga nije moguće primijeniti na temelju opisa izuma, smatrat će se da opis izuma ispunjava uvjet iz ovoga stavka ako je uzorak prirodno obnovljivog živog biološkog materijala položen u nadležnoj ustanovi najkasnije na datum podnošenja prijave patenta. Pod nadležnom ustanovom iz ovoga stavka podrazumijeva se ustanova koja je određena na temelju Budimpeštanskoga sporazuma o priznanju položaja mikroorganizama u svrhu postupka patentiranja, sklopljenog 1977. godine, revidiranog 1980. godine.

(4) Patentnim zahtjevima iz stavka (1) točka c) ovoga članka određuju se opseg i predmet zaštite izuma. Oni moraju biti jasni, sažeti i u cijelosti potkrijepljeni opisom izuma i crtežima ako postoje. Patentni zahtjevi mogu biti neovisni i ovisni. Neovisni patentni zahtjevi sadržavaju nova bitna obilježja izuma. Ovisni patentni zahtjevi sadržavaju specifična obilježja izuma koji je određen u neovisnom ili drugom ovisnom patentnom zahtjevu.

(5) Sažetak iz stavka (1) točka e) ovoga članka je kratak sadržaj biti izuma koji služi isključivo u svrhu tehničkog informiranja i nema utjecaja na opseg tražene zaštite.

(6) Smatra se da je prijava patenta uredna ako ispunjava uvjete iz stavka (1) ovoga članka.

(7) Sadržaj prijave patenta naveden u stavku (1) toč. b) - e) ovoga članka smatra se tekstem prijave.

(8) Sadržaj iz stavka (1) ovoga članka i dodaci koji se dostavljaju uz prijavu podnose se na način i u broju primjeraka koji su određeni provedbenim propisom.

Članak 21. (Izjava izumitelja)

(1) Ako izumitelj ne želi da njegovo ime bude navedeno u zahtjevu za priznanje patenta kao ni u drugim aktima propisanim ovim Zakonom, podnositelj prijave dužan je uz zahtjev za priznanje patenta, a najkasnije u roku od tri mjeseca od datuma podnošenja prijave, dostaviti Institutu pisanu izjavu izumitelja o tomu.

(2) Izumitelj može tijekom postupka, a najkasnije do objave prijave patenta, povući svoju izjavu da ne želi da mu ime bude navedeno u prijavi kao ni u drugim ispravama propisanim ovim Zakonom.

Članak 22. (Datum podnošenja prijave)

Za priznanje datuma podnošenja prijave potrebno je da prijava podnesena Institutu na taj datum sadrži sljedeće:

- a) izričitu naznaku da se zahtijeva priznanje patenta,
- b) podatke o podnositelju prijave,
- c) dio prijave koji na prvi pogled izgleda kao opis izuma, iako taj opis ne ispunjava sve uvjete propisane ovim Zakonom i provedbenim propisom.

Članak 23. (Razdvajanje prijave)

(1) Podnositelj prijave može sam ili na zahtjev Instituta podijeliti predmet prijave patenta kojoj je utvrđen datum podnošenja (prvobitna prijava) na dvije ili više prijave (izdvojena prijava) i na temelju svake od njih nastaviti samostalni postupak, o čemu Institut donosi zaključak.

- (2) Predmet zaštite izdvojene prijave ne smije izlaziti izvan opsega zaštite prvobitno podnesene prijave.
- (3) Podjela prvobitne prijave patenta dopuštena je do donošenja rješenja o zahtjevu za priznanje patenta.
- (4) Izdvojena prijava zadržava datum podnošenja prvobitne prijave i, ako za to ima temelja u smislu odredbe članka 24. ovoga Zakona, uživa pravo prvenstva prvobitne prijave patenta.

Članak 24.
(Pravo prvenstva)

- (1) Od datuma utvrđenog za datum podnošenja prijave patenta iz članka 22. ovoga Zakona, pod uvjetom da je prijava objavljena sukladno odredbama članka 37. ovoga Zakona, podnositelj prijave ima pravo prvenstva glede svakog drugoga podnositelja koji za isti izum kasnije podnese prijavu.
- (2) Prvenstvo vrijedi od datuma podnošenja prijave patenta Institutu, osim u slučaju kada su ispunjeni uvjeti za priznanje prava prvenstva iz članka 25. ovoga Zakona.

Članak 25.
(Unijsko pravo prvenstva)

- (1) Svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja u nekoj državi članici Pariške unije za zaštitu industrijskog vlasništva (u daljnjem tekstu: Pariška unija), odnosno državi članici Svjetske trgovinske organizacije (u daljnjem tekstu: WTO), podnese urednu prijavu za isti izum priznat će se pravo prvenstva u Bosni i Hercegovini ako to zatraži u roku od 12 mjeseci, računajući od dana podnošenja prve prijave.
- (2) Urednom prijavom iz stavka (1) ovoga članka smatra se prijava čiji je datum podnošenja utvrđen sukladno nacionalnom zakonodavstvu države članice Pariške unije ili članice WTO-a u kojoj je podnesena ili sukladno međunarodnom ugovoru sklopljenom između država članica, bez obzira na njezinu kasniju pravnu sudbinu.
- (3) Kasnija prijava patenta koja je podnesena u istoj ili za istu državu smatrat će se prvom prijavom za potrebe utvrđivanja prava prvenstva u onome dijelu koji se odnosi na predmet izuma prve prijave ako je na datum podnošenja kasnije prijave prva prijava, koja je služila za utvrđivanje prava prvenstva, povučena, odbijena ili odbačena prije nego što je postala dostupna javnosti i nije proizvela nikakve pravne učinke. Prva prijava patenta ne može više služiti kao osnova za zahtijevanje prava prvenstva.

Članak 26.
(Zahtjev za priznanje prava prvenstva)

(1) Podnositelj prijave patenta koji se u Bosni i Hercegovini namjerava koristiti pravom prvenstva iz članka 25. ovoga Zakona dužan je Institutu podnijeti:

a) zahtjev za priznanje prava prvenstva koji sadrži bitne podatke o prvoj prijavi čije se prvenstvo zahtijeva (broj i datum podnošenja prijave, državu članicu Pariške unije ili članicu WTO-a u kojoj je ili za koju je prijava podnesena) najkasnije do isteka roka od dva mjeseca od datuma podnošenja prijave u Bosni i Hercegovini i

b) prijepis prve prijave ovjeren od nadležnoga tijela države članice Pariške unije ili članice WTO-a u kojoj je ili za koju je prijava podnesena najkasnije do isteka roka od tri mjeseca od datuma podnošenja zahtjeva za priznanje prava prvenstva, ili četiri mjeseca od datuma podnošenja prijave patenta u Bosni i Hercegovini, ili 16 mjeseci od najranijeg datuma zahtijevanih prvenstava, ovisno o tomu koji od navedenih rokova ranije istječe.

(2) Ako je prijava patenta za koju se zahtijeva pravo prvenstva iz prve prijave podnesena na datum koji je kasniji od datuma na koji ističe razdoblje prvenstva iz članka 25. stavak (1) ovoga Zakona, podnositelj prijave patenta može podnijeti zahtjev za obnovu prava prvenstva.

(3) Zahtjev iz stavka (2) ovoga članka može se podnijeti u roku od dva mjeseca od datuma isteka razdoblja prvenstva.

(4) Institut će usvojiti zahtjev za obnovu prava prvenstva pod uvjetom da podnositelj:

a) navede razloge koji potvrđuju da je do propuštanja roka u kojem se priznaje razdoblje prvenstva došlo unatoč dužnoj pažnji koju su zahtijevale okolnosti i

b) plati pristojbe i troškove postupka iz članka 15. ovoga Zakona.

(5) Institut obavještava podnositelja o razlozima zbog kojih zahtjev za obnovu prava prvenstva namjerava odbiti u cijelosti ili djelomično, te ga poziva da se u roku od mjesec dana od dana primitka poziva očituje o tim razlozima.

Članak 27.
(Ispravak ili dopuna zahtjeva za priznanje prava prvenstva)

(1) Podnositelj prijave patenta može podnijeti zahtjev za ispravak ili dopunu zahtjeva za priznanje prava prvenstva u roku od 16 mjeseci od datuma prava prvenstva ili, ako bi ispravak ili dopuna prouzročila promjenu datuma prava prvenstva, u roku od 16 mjeseci od tako promijenjenog datuma prvenstva, koje god od 16-mjesečnog razdoblja ističe prije, pod uvjetom da je takav zahtjev podnesen u roku od četiri mjeseca od datuma podnošenja prijave patenta.

(2) Uz zahtjev iz stavka (1) ovoga članka podnositelj je dužan platiti pristojbe i troškove postupka iz članka 15. ovoga Zakona. Ako u propisanom roku podnositelj ne plati pristojbe i troškove postupka, zahtjev se odbacuje zaključkom.

(3) Ako je radi ispravka ili dopune zahtjeva za priznanje prava prvenstva promijenjen datum prava prvenstva koje se zahtijeva, rokovi se računaju od promijenjenog datuma prvenstva.

Članak 28.

(Ograničenja pri priznanju prava prvenstva)

Zahtjevi iz članka 26. stavak (2) i članka 27. stavak (1) ovoga Zakona ne mogu se podnijeti nakon što je podnositelj prijave patenta podnio zahtjev za objavu prijave sukladno članku 37. stavak (2) ovoga Zakona, osim ako je takav zahtjev za objavu povučen prije završetka tehničkih priprema za objavu prijave.

Članak 29.

(Zahtjev za priznanje višestrukog prava prvenstva)

Podnositelj prijave može zahtijevati priznanje višestrukog prava prvenstva na temelju više ranije podnesenih prijava u jednoj ili više država članica Pariške unije ili WTO-a pod uvjetima iz članka 25. ovoga Zakona.

Članak 30.

(Obilježja izuma na koje se odnosi zahtjev za priznanje prava prvenstva)

(1) Zahtjev za priznanje prava prvenstva može se odnositi samo na ona obilježja izuma koja su sadržana u prvoj prijavi ili prijavama čije se prvenstvo zahtijeva.

(2) Ako se pojedina obilježja izuma na koje se odnosi zahtjev za priznanje prava prvenstva ne nalaze u patentnim zahtjevima sadržanim u prvoj prijavi odnosno prijavama, priznat će se pravo prvenstva ako se ta obilježja mogu utvrditi iz svih sastavnih dijelova prijave.

Članak 31.

(Datum priznatog prava prvenstva)

Pri primjeni odredaba članka 8. st. (2) i (3) i članka 24. stavak (1) ovoga Zakona za datum podnošenja prijave patenta Institutu smatra se datum priznatoga prava prvenstva.

POGLAVLJE I. FORMALNO ISPITIVANJE PRIJAVE

Članak 32.

(Postupak po prijavi nakon podnošenja)

(1) Nakon što zaprimi prijavu patenta Institut ispituje:

a) ispunjava li prijava uvjete za priznanje datuma podnošenja iz članka 22. ovoga Zakona,

b) jesu li plaćene pristojba i troškovi postupka za podnošenje prijave sukladno članku 15. ovoga Zakona za podnošenje prijave,

c) je li podnesen prijevod prijave na jedan od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini, ako je prijava sastavljena na stranom jeziku,

- d) jesu li podneseni crteži iz članka 20. stavak (1) točka d) ovoga Zakona,
- e) zastupa li podnositelja prijave iz članka 5. stavak (3) ovoga Zakona osoba koja se može baviti zastupanjem sukladno članku 5. stavak (1) ovoga Zakona.
- (2) Ako prijava ne ispunjava uvjete za priznanje datuma podnošenja iz članka 22. ovoga Zakona, Institut poziva podnositelja da u roku od mjesec dana od dana primitka poziva ukloni nedostatke izričito navedene u pozivu.
- (3) Ako podnositelj ne postupi sukladno pozivu Instituta u roku iz stavka (2) ovoga članka, prijava patenta se zaključkom odbacuje.
- (4) Ako podnositelj ukloni nedostatke u roku iz stavka (2) ovoga članka, Institut donosi zaključak kojim se datum primitka zahtijevanih ispravaka utvrđuje za datum podnošenja prijave patenta.
- (5) Kada se u prijavi patenta poziva na crteže koji nisu sadržani u prijavi, Institut poziva podnositelja prijave da dostavi crteže u roku od mjesec dana od dana primitka poziva. Ako podnositelj postupi po pozivu Instituta, datumom podnošenja prijave smatrat će se datum u koji Institut zaprimi crteže. Ukoliko crteži ne budu dostavljeni, smatrat će se da se podnositelj prijave na njih nije ni pozvao.
- (6) Institut poziva podnositelja prijave koji nije platio pristojbu i troškove postupka, odnosno nije dostavio prijevod prijave patenta na jedan od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini, da te nedostatke ukloni u roku od mjesec dana od dana primitka poziva.
- (7) Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave, Institut može produljiti rokove propisane ovim člankom za razdoblje koje smatra opravdanim, ali ne više od tri mjeseca.
- (8) Ako podnositelj ne postupi po pozivu Instituta iz članka 6. ovoga Zakona, prijava patenta kojoj je utvrđen datum podnošenja smatrat će se povučenom, o čemu se donosi poseban zaključak o obustavi postupka.

Članak 33.

(Upis prijave u registar)

- (1) Prijava patenta kojoj je zaključkom utvrđen datum podnošenja upisuje se u Registar prijava patenata, koji u elektroničkom obliku vodi Institut.
- (2) Ako utvrdi da je u Registar iz stavka (1) ovoga članka upisana prijava koja ne ispunjava uvjete iz članka 22. stavak (1) ovoga Zakona, Institut će o brisanju takve prijave iz Registra odlučiti zaključkom.
- (3) Sadržaj i način vođenja Registra prijava patenata pobliže se uređuju provedbenim propisom.

Članak 34.
(Uvjerenje o pravu prvenstva)

- (1) Na zahtjev podnositelja prijave, Institut izdaje uvjerenje o pravu prvenstva prijave.
- (2) Uvjeti i postupak izdavanja, te sadržaj uvjerenja iz stavka (1) ovoga članka pobliže se uređuju provedbenim propisom.

Članak 35.
(Ispitivanje pretpostavki za objavu prijave patenta)

- (1) Ispitivanjem pretpostavki za objavu prijave patenta utvrđuje se ispunjava li prijava sljedeće uvjete:
 - a) sadrži li sve dijelove iz članka 20. ovoga Zakona sastavljene na propisani način i potrebne dodatke propisane ovim Zakonom,
 - b) je li naznačen izumitelj,
 - c) je li podnesen uredan zahtjev za priznanje prava prvenstva u smislu članka 24. ovoga Zakona, ako je zahtijevano priznanje prava prvenstva.
- (2) Ako se provedenim ispitivanjem utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti iz stavka (1) ovoga članka, Institut poziva podnositelja da u primjerenom roku ukloni nedostatke izričito navedene u pozivu. Taj rok ne može biti kraći od jednog niti dulji od tri mjeseca od dana primitka poziva.
- (3) Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave, Institut može produjiti rok iz stavka (2) ovoga članka za vrijeme koje smatra opravdanim.
- (4) Ako podnositelj u određenome roku ne ukloni nedostatke iz stavka (1) ovoga članka, Institut donosi zaključak o odbacivanju prijave patenta.
- (5) Institut neće priznati pravo prvenstva ako podnositelj ne postupi sukladno pozivu iz stavka (2) ovoga članka glede uređivanja zahtjeva za pravo prvenstva.

Članak 36.
(Naknadne izmjene u prijavi)

- (1) Prijava patenta kojoj je utvrđen datum podnošenja ne može se naknadno izmijeniti proširenjem opsega zaštite predmeta prijave.
- (2) Izmjene i dopune podataka sadržanih u prijavi kojima se ne proširuje opseg zaštite mogu se vršiti do okončanja postupka.

Članak 37.
(Način i sadržaj objave prijave patenta)

- (1) Prijava patenta, za koju je ispitivanjem utvrđeno da ispunjava sve uvjete iz članka 35. ovoga Zakona, o čemu Institut donosi zaključak, objavljuje se u "Službenom glasniku Instituta" (u daljnjem tekstu: službeno glasilo) nakon isteka 18 mjeseci od datuma podnošenja, odnosno od datuma priznatoga prava prvenstva, čime postaje dostupna javnosti.
- (2) Prijava patenta iz stavka (1) ovoga članka može se objaviti na zahtjev podnositelja i prije isteka navedenoga roka, ali ne prije isteka roka od tri mjeseca od datuma podnošenja Institutu.
- (3) Prijava patenta koja je, unatoč tomu što je bila povučena ili se smatrala povučenom, objavljena ili na koji drugi način od Instituta učinjena dostupnom javnosti, ne ulazi u tehničko stanje.
- (4) Sadržaj objave prijave patenta pobliže se uređuje provedbenim propisom.

POGLAVLJE II. POSTUPAK NAKON OBJAVE PRIJAVE PATENTA

Članak 38.
(Zahtjevi)

- (1) Podnositelj može, u roku od šest mjeseci od datuma objave prijave patenta u službenom glasilu, podnijeti zahtjev za:
 - a) priznanje patenta provedbom postupka potpunog ispitivanja prijave patenta, ili
 - b) priznanje patenta na temelju prihvaćenih podnesenih rezultata potpunog ispitivanja prijave patenta,
 - c) odgodu provedbe postupka potpunog ispitivanja prijave patenta i dodjelu konsenzualnog patenta.
- (2) Ako u propisanom roku nije podnesen jedan od zahtjeva iz stavka (1) ovoga članka i plaćene pristojba i troškovi postupka sukladno članku 15. ovoga Zakona, prijava patenta smatra se povučenom i Institut donosi zaključak o obustavi postupka za priznanje patenta.
- (3) Sadržaj zahtjeva iz stavka (1) ovoga članka pobliže se uređuje provedbenim propisom.

Članak 39.
(Postupak potpunog ispitivanja)

- (1) Potpunim ispitivanjem prijave patenta utvrđuje se ispunjava li izum sve uvjete za priznanje patenta, tj. je li predmetom prijave izum:
 - a) koji nije isključen iz zaštite patentom sukladno članku 6. stavak (6), odnosno članku 7. ovoga Zakona,
 - b) koji je sukladan pravilu o jedinstvu izuma iz članka 18. ovoga Zakona,

- c) koji je u prijavi otkriven sukladno članku 20. stavak (3) ovoga Zakona,
- d) koji je nov sukladno čl. 8. i 9. ovoga Zakona, ima inventivnu razinu sukladno članku 10. ovoga Zakona i koji je industrijski primjenjiv sukladno članku 11. ovoga Zakona.

(2) Postupak potpunog ispitivanja prijave iz stavka (1) ovoga članka Institut može provesti u potpunosti ili djelomično u pravilu u suradnji s patentnim uredima iz članka 32. Ugovora o suradnji na području patenata (PCT), kao i patentnim uredima drugih zemalja koji provode postupak potpunog ispitivanja i s kojima Institut o tomu ima sklopljen ugovor o suradnji.

Članak 40.

(Podnošenje rezultata potpunog ispitivanja priznatoga patenta)

- (1) Zahtjev za priznanje patenta prihvaćanjem rezultata potpunog ispitivanja priznatoga patenta sukladno članku 38. stavak (1) točka b) ovoga Zakona može se podnijeti samo ako je prijava patenta za isti izum podnesena jednom ili većem broju patentnih ureda.
- (2) Uredi iz stavka (1) ovoga članka su uredi koji provode postupak potpunog ispitivanja, s kojima u trenutku podnošenja zahtjeva iz članka 38. stavak (1) točka b) ovoga Zakona Institut o tomu ima potpisan ugovor o suradnji, te državni i međudržavni uredi koji na temelju članka 32. Ugovora o suradnji na području patenata (PCT) imaju status ovlaštenoga tijela za međunarodno prethodno ispitivanje međunarodnih prijava patenata.
- (3) Podnositelj zahtjeva iz članka 38. stavak (1) točka b) ovoga Zakona obavezan je uz zahtjev priložiti potpisanu izjavu da će dokaz o rezultatu postupka potpunog ispitivanja provedenoga u jednom od ureda iz stavka (2) ovoga članka dostaviti u roku od šest mjeseci od dana priznanja patenta od ureda iz stavka (2) ovoga članka, a najkasnije pet godina od datuma podnošenja zahtjeva iz članka 38. stavak (1) točka b) ovoga Zakona.
- (4) Na temelju obrazloženoga zahtjeva podnositelja prijave i priloženih dokaza, Institut može produljiti rok iz stavka (3) ovoga članka.
- (5) Ako podnositelj prijave u propisanome roku ne dostavi rezultate provedenoga postupka potpunog ispitivanja koji su Institutu dostatni za donošenje rješenja glede zahtjeva za priznanje patenta, prijava se smatra povučenom i Institut donosi zaključak o obustavi postupka.
- (6) Institut donosi rješenje povodom zahtjeva za priznanje patenta ako su ispunjeni uvjeti iz članka 39. stavak (1) ovoga Zakona uzimajući u obzir dostavljene rezultate postupka potpunog ispitivanja.
- (7) Dokumenti koje podnositelj treba dostaviti kao dokaz o rezultatu postupka potpunog ispitivanja provedenog od ureda iz stavka (2) ovoga članka pobliže se određuju provedbenim propisom.

Članak 41.

(Konsenzualni patent)

- (1) Zahtjev za dodjelu konsenzualnog patenta iz članka 38. stavak (1) točka c) ovoga Zakona objavljuje se u službenom glasilu.

(2) Način i sadržaj objave iz stavka (1) ovoga članka pobliže se uređuju provedbenim propisom.

Članak 42.

(Prigovor na zahtjev za dodjelu konsenzualnog patenta)

(1) Svaka fizička ili pravna osoba u roku od šest mjeseci nakon objave zahtjeva iz članka 41. ovoga zakona može podnijeti prigovor Institutu protiv dodjele konsenzualnog patenta ili podnijeti zahtjev Institutu za provedbu postupka potpunog ispitivanja sukladno članku 39. ovoga Zakona.

(2) Prigovoru iz stavka (1) ovoga članka prilaže se dokaz o plaćenim troškovima postupka za prigovor, koji iznosi jednu trećinu troškova postupka potpunog ispitivanja, sukladno članku 15. ovoga Zakona.

(3) Zahtjevu za provedbu postupka potpunog ispitivanja iz stavka (1) ovoga članka prilaže se dokaz o plaćenim troškovima postupka za provedbu postupka potpunog ispitivanja, sukladno članku 15. ovoga Zakona.

(4) Ako je podnesen prigovor na zahtjev za dodjelu konsenzualnog patenta ili zahtjev za provedbu postupka potpunog ispitivanja i ako su za njih plaćene propisane pristojbe i troškovi postupka, Institut o tomu bez odgode obavještava podnositelja zahtjeva za priznanje konsenzualnog patenta.

(5) Podnositelj zahtjeva za dodjelu konsenzualnog patenta u roku od šest mjeseci od primitka obavijesti o prigovoru podnesenom sukladno stavku (1) ovoga članka može podnijeti zahtjev za priznanje patenta provedbom postupka potpunog ispitivanja sukladno članku 39. stavak (1) točka a) ovoga Zakona, pri čemu je dužan platiti razliku između uplaćene pristojbe za podnošenje prigovora i pristojbe propisane za provedbu postupka potpunog ispitivanja, sukladno članku 15. ovoga Zakona.

(6) Ako podnositelj zahtjeva za dodjelu konsenzualnog patenta ne postupi sukladno stavku (5) ovoga članka, Institut će zaključkom odbaciti prijavu patenta.

(7) Za sve vrijeme trajanja konsenzualnog patenta njegov nositelj kao i svaka druga fizička ili pravna osoba mogu podnijeti zahtjev za provedbu postupka potpunog ispitivanja navedene prijave patenta, a postupak se provodi sukladno članku 39. ovoga Zakona, pod uvjetom da su plaćeni pristojba i troškovi postupka sukladno članku 15. ovoga Zakona.

(8) Sadržaj prigovora iz stavka (1) ovoga članka pobliže se uređuje provedbenim propisom.

Članak 43.

(Odbijanje zahtjeva za priznanje patenta)

(1) Zahtjev za priznanje patenta odbija se ako je:

a) provedbom postupka iz čl. 39. i 40. ovoga Zakona utvrđeno da prijava patenta ne ispunjava uvjete za priznanje patenta iz članka 39. stavak (1) ovoga Zakona, ili

b) na prvi pogled utvrđeno da zahtjev za priznanje konsenzualnog patenta ne ispunjava uvjete iz članka 39. stavak (1) toč. a), b) i c) ovoga Zakona, u kojim slučajevima Institut u pisanom obliku izvješćuje podnositelja prijave o razlozima zbog kojih se patent ne može priznati i poziva ga da se u pisanom obliku očituje o navedenim razlozima u određenome roku, koji ne može biti kraći od mjesec dana niti dulji od dva mjeseca od dana primitka poziva.

(2) Institut može produžiti rok iz stavka (1) ovoga članka na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave, ali ne dulje od 90 dana.

(3) Ako podnositelj prijave ne postupi sukladno pozivu iz stavka (1) ovoga članka, Institut donosi rješenje o odbijanju patenta.

Članak 44.

(Priznanje patenta, odnosno dodjela konsenzualnog patenta)

(1) Institut donosi rješenje o priznanju patenta, odnosno konsenzualnog patenta ako prijava patenta, odnosno konsenzualnog patenta:

a) ispunjava sve uvjete za priznanje patenta iz članka 39. stavak (1) ovoga Zakona, ili

b) ispunjava uvjete iz članka 39. stavak (1) toč. a) b) i c) ovoga Zakona za dodjelu konsenzualnog patenta i ako nije podnesen prigovor sukladno članku 42. ovoga Zakona.

(2) Institut dostavlja podnositelju tekst prijave patenta za koju namjerava priznati patent i poziva ga da u roku od mjesec dana od dana primitka poziva podnese pisano očitovanje o dostavljenom tekstu patentnih zahtjeva.

(3) Ako podnositelj u roku iz stavka (2) ovoga članka ne postupi sukladno pozivu, smatra se da je dostavio očitovanje u kojem je suglasan s dostavljenim tekstem i Institut donosi rješenje o priznanju patenta.

(4) Ako podnositelj prijave patenta pravodobno dostavi Institutu pisano očitovanje u kojem nije suglasan s tekstem prijave iz stavka (2) ovoga članka, obvezan je navesti razloge i Institutu dostaviti svoj prijedlog izmijenjenog teksta patentnih zahtjeva.

(5) Ako Institut prihvati podnositeljeve razloge i izmijenjeni tekst patentnih zahtjeva iz stavka (4) ovoga članka, donosi rješenje o priznanju patenta prema tekstu patentnih zahtjeva koje je prihvatio.

(6) Institut donosi rješenje iz st. (3) i (5) ovoga članka pod uvjetom da su plaćeni pristojbe i troškovi postupka sukladno članku 15. ovoga Zakona za održavanje patenta i tiskanje objave patenta.

Članak 45.

(Upis patenta u registar)

(1) Podaci iz rješenja o priznanju patenta, odnosno dodjeli konsenzualnoga patenta, s datumom donošenja rješenja upisuju se u Registar patenata, koji u elektroničkom obliku vodi Institut.

(2) Podaci iz rješenja o odbijanju prijave patenta upisuju se u Registar prijava patenata.

(3) Sadržaj i način vođenja Registra patenata uređuju se provedbenim propisom.

Članak 46.
(Isprava o patentu)

(1) Nositelju patenta izdaje se isprava o patentu, a nositelju konsenzualnog patenta izdaje se isprava o konsenzualnom patentu.

(2) Isprava iz stavka (1) ovoga članka izdaje se na zahtjev nositelja i nakon uplate troškova postupka.

(3) Sadržaj i oblik isprave iz stavka (1) ovoga članka pobliže se uređuju provedbenim propisom.

Članak 47.
(Patentni spis)

(1) Nositelju patenta izdaje se patentni spis, koji se za konsenzualni patent označava nazivom: spis konsenzualnog patenta.

(2) Spis iz stavka (1) ovoga članka izdaje se na zahtjev nositelja i nakon uplate troškova postupka.

(3) Sadržaj i oblik spisa iz stavka (1) ovoga članka pobliže se uređuju provedbenim propisom.

Članak 48.
(Objava podatka o priznanju patenta)

(1) Podatak o priznatom patentu, odnosno dodijeljenome konsenzualnome patentu objavljuje se u službenom glasilu. Rješenje o priznanju patenta, odnosno dodjeli konsenzualnog patenta ima učinak od datuma objave podatka o priznatom patentu, odnosno dodjeli konsenzualnog patenta.

(2) Sadržaj objave iz stavka (1) ovoga članka pobliže se uređuje provedbenim propisom.

POGLAVLJE III. NASTAVAK POSTUPKA I PONOVA USPOSTAVA PRAVA

Članak 49.
(Nastavak postupka)

(1) Ako je podnositelj prijave ili nositelj patenta, odnosno konsenzualnog patenta propustio u roku propisanim ovim Zakonom provesti neku radnju u postupku pred Institutom, a izravna posljedica toga je gubitak prava iz prijave patenta ili patenta, odnosno konsenzualnog patenta, može podnijeti zahtjev za nastavak postupka. Institut će dopustiti nastavak postupka pod uvjetom da podnositelj:

a) podnese zahtjev za nastavak postupka i provede sve propuštene radnje u roku iz stavka (2) ovoga članka,

b) uplati pristojbu i troškove postupka sukladno članku 15. ovoga Zakona.

(2) Rok za podnošenje zahtjeva, odnosno provođenje propuštenih radnji iz stavka (1) ovoga članka ne može biti dulji od dva mjeseca od dana isteka roka propisanoga ovim Zakonom i nastanka pravnih posljedica iz stavka (1) ovoga članka.

(3) Ako propuštene radnje nisu provedene u roku iz stavka (2) ovoga članka ili ako nisu plaćeni pristojbe i troškovi postupka iz članka 15. ovoga Zakona, smatrat će se da zahtjev za nastavak postupka nije ni podnesen, o čemu Institut donosi zaključak.

(4) Zahtjev za nastavak postupka ne može se podnijeti ako je propušten rok:

a) iz stavka (2) ovoga članka,

b) za podnošenje zahtjeva iz čl. 26. i 27. ovoga Zakona,

c) za podnošenje prijedloga iz članka 50. ovoga Zakona,

d) za sve radnje u žalbenom postupku,

e) za sve radnje u postupcima pred Institutom u kojima sudjeluje više stranaka.

(5) Sadržaj zahtjeva, uvjeti i postupak povodom zahtjeva iz stavka (1) ovoga članka pobliže se uređuju provedbenim propisima.

Članak 50.

(Ponovna uspostava prava)

(1) Ako je podnositelj prijave ili nositelj patenta, odnosno konsenzualnog patenta, i pored dužne pažnje koju su zahtijevale okolnosti, u roku propisanom ovim Zakonom propustio provesti neku radnju u postupku pred Institutom, a izravna posljedica toga je gubitak prava iz prijave patenta ili patenta, odnosno konsenzualnog patenta, Institut će dopustiti ponovnu uspostavu prava pod uvjetom da podnositelj:

a) podnese prijedlog za ponovnu uspostavu prava,

b) iznese okolnosti uslijed kojih je bio spriječen provesti propuštenu radnju u roku,

c) uplati pristojbu i troškove postupka sukladno članku 15. ovoga Zakona.

Institut donosi zaključak o dopuštenju za ponovnu uspostavu prava.

(2) Prijedlog za ponovnu uspostavu prava podnosi se u roku od tri mjeseca, računajući od dana kada je prestao razlog koji je prouzročio propuštanje, a ako je podnositelj kasnije saznao za propuštanje, onda od dana kada je to saznao.

(3) Prijedlog iz stavka (1) ovoga članka ne može se podnijeti nakon proteka godine dana od datuma propuštanja roka.

(4) Ako Institut utvrdi da je prijedlog iz stavka (1) ovoga članka neopravdan te ga namjerava odbiti u cijelosti ili djelomično, podnositelja prijedloga prethodno obavještava o razlozima odbijanja, te ga poziva da se u roku od mjesec dana od dana primitka poziva očituje o tim razlozima. Institut donosi zaključak o odbijanju prijedloga za ponovnu uspostavu prava.

(5) Prijedlog za ponovnu uspostavu prava ne može se podnijeti uslijed propuštanja roka za sljedeće radnje:

- a) podnošenje prijedloga iz stavka (1) ovoga članka,
- b) podnošenje zahtjeva za produljenje roka,
- c) podnošenje zahtjeva iz čl. 26. i 27. ovoga Zakona,
- d) podnošenje jednoga od zahtjeva iz članka 38. ovoga Zakona,
- e) podnošenje prigovora iz članka 42. stavak (3) ovoga Zakona,
- f) podnošenje zahtjeva iz članka 49. ovoga Zakona,
- g) podnošenje prijevoda iz članka 32. ovoga Zakona,
- h) za sve radnje u žalbenom postupku,
- i) sve radnje u postupcima pred Institutom u kojima sudjeluje više stranaka.

(6) Svaka osoba koja je u dobroj vjeri iskorištavala ili obavila stvarne i ozbiljne pripreme za iskorištavanje izuma koji je predmetom objavljene prijave, u razdoblju između gubitka prava iz stavka (1) ovoga članka i objave podatka o prihvaćanju prijedloga za ponovnu uspostavu prava, može bez obveze plaćanja naknade štete nastaviti takvo iskorištavanje u svrhu vlastitoga poslovanja i potreba vezanih uz takvo poslovanje.

(7) Sadržaj prijedloga, uvjeti i postupak povodom prijedloga iz stavka (1) ovoga članka, te objava podatka o ponovnoj uspostavi prava pobliže se uređuju provedbenim propisom.

POGLAVLJE IV. UPIS PROMJENE, IZVADAK, UVID U SPIS, ISPRAVAK POGREŠKE

Članak 51. (Upis promjene u registar)

(1) Institut rješenjem odlučuje o zahtjevu stranke za upis promjene u Registar prijava патената, odnosno Registar патената.

(2) Upisana promjena koja se odnosi na objavljenu prijavu патента i na патент objavljuje se u službenome glasilu.

(3) Postupak upisa promjene u registar Instituta i njihovo objavljivanje u službenom glasilu, te plaćanje pristojbi i troškova postupka pobliže se uređuju provedbenim propisom.

Članak 52.
(Izvadak iz registra)

(1) Na zahtjev fizičke ili pravne osobe Institut izdaje izvadak iz Registra prijava patenata, odnosno Registra patenata.

(2) Način izdavanja i sadržaj izvotka bliže se uređuju provedbenim propisom.

Članak 53.
(Uvid u spis)

(1) Na zahtjev fizičke ili pravne osobe Institut će učiniti dostupnima zatražene tekstove objavljenih prijava patenata, kao i patentne spise.

(2) Institut može, prije objave prijave patenta u službenom glasilu, zainteresiranoj fizičkoj i pravnoj osobi na njezin zahtjev dostaviti sljedeće podatke: broj prijave, podatke o podnositelju prijave, naziv izuma, te datum podnošenja prijave, odnosno, u slučaju kada je zatraženo pravo prvenstva, naznaku države ili organizacije kojoj je podnesena prva prijava s njezinim brojem i datumom podnošenja.

(3) Sadržaj patentnog spisa te način i sadržaj pružanja ovih usluga, kao i naknada troškova uređuju se provedbenim propisom.

Članak 54.
(Ispravak pogreške u dokumentima)

(1) Jezične pogreške, pogreške u pisanju, kao i druge slične neispravnosti u dokumentima ispravit će se na zahtjev podnositelja prijave, nositelja patenta, odnosno nositelja konsenzualnoga patenta, ili po službenoj dužnosti, o čemu Institut donosi zaključak.

(2) Postupak ispravka pogreške, objava određenog ispravka u službenome glasilu, te plaćanje pristojbi i troškova postupka pobliže se uređuju provedbenim propisom.

DIO PETI - TRAJANJE, ODRŽAVANJE I PRESTANAK PATENTA

Članak 55.
(Trajanje patenta)

(1) Patent traje 20 godina, računajući od datuma podnošenja prijave patenta.

(2) Konsenzualni patent traje 10 godina, računajući od datuma podnošenja prijave.

Članak 56.
(Održavanje patenta)

- (1) Za održavanje prava iz prijave i priznatog patenta, odnosno konsenzualnog patenta, plaćaju se propisana godišnja pristojba i troškovi postupka na način propisan posebnim propisom.
- (2) Godišnja pristojba i troškovi postupka iz stavka (1) ovoga članka plaćaju se za treću i svaku sljedeću godinu, računajući od datuma podnošenja prijave.
- (3) Godišnja pristojba i troškovi postupka iz stavka (1) ovoga članka za pojedinu godinu trebaju biti plaćeni u roku koji dopijeva prije isteka godine koja prethodi.
- (4) Ako nositelj patenta, odnosno konsenzualnog patenta, ne plati pristojbu i troškove postupka sukladno stavku (2), a u roku iz stavka (3) ovoga članka, može ih platiti uvećane za 50% u dodatnome roku od šest mjeseci.
- (5) Institut će obavijestiti nositelja patenta, odnosno konsenzualnog patenta, kao i podnositelja prijave o propuštanju roka za plaćanje godišnje pristojbe i troškova postupka za održavanje patenta i prava iz prijave patenta uz navođene posljedice njihovog neplaćanja, te na mogućnost plaćanja u dodatnome roku prema stavku (4) ovoga članka.
- (6) Godišnje pristojbe i troškovi postupka iz stavka (1) ovoga članka ne mogu se uredno platiti ranije od godinu dana prije njihova dospeljeća na naplatu.
- (7) Ako podnositelj prijave patenta pravodobno ne plati propisanu pristojbu i troškove postupka za održavanje prava iz prijave, Institut donosi zaključak o odbacivanju prijave.

Članak 57.
(Razlozi za prestanak patenta)

- (1) Ako nositelj patenta, odnosno konsenzualnog patenta, uredno ne plati propisanu pristojbu i troškove postupka za održavanje patenta, odnosno konsenzualnog patenta, on prestaje sljedećega dana od dana isteka roka za plaćanje iz članka 56. stavak (3) ovoga Zakona.
- (2) Nositelj patenta, odnosno konsenzualnog patenta, može se odreći patenta u cijelosti ili djelomično pisanom izjavom, o čemu Institut donosi zaključak. Učinci izjave o odricanju nastupaju sljedećega dana od dana dostave izjave Institutu.
- (3) Ako je u Registru patenata upisano određeno pravo u korist treće osobe, nositelj patenta, odnosno konsenzualnog patenta, ne može se odreći patenta bez prethodno ovjerene pisane suglasnosti te osobe.
- (4) Odricanje od patenta, odnosno konsenzualnog patenta, upisuje se u Registar patenata i podatak o tomu objavljuje u službenome glasilu.
- (5) Patent, odnosno konsenzualni patent, prestaje danom smrti nositelja, odnosno danom gubitka statusa pravne osobe, osim ako je prešao na nasljednike, odnosno pravne sljednike.

Ova odredba analogno se primjenjuje i na svjedodžbu o dodatnoj zaštiti iz članka 58. stavak (1) ovoga Zakona.

DIO ŠESTI - SVJEDODŽBA O DODATNOJ ZAŠTITI

Članak 58. (Pojam)

- (1) Svjedodžba o dodatnoj zaštiti može se izdati u slučaju kada je temeljni patent priznat za lijek namijenjen ljudima ili životinjama ili za sredstvo za zaštitu bilja, za čije je stavljanje u promet potrebno prethodno odobrenje nadležnoga tijela.
- (2) Temeljni patent je patent koji je nositelj odredio u postupku za dobivanje svjedodžbe o dodatnoj zaštiti i kojim se štiti proizvod kao takav ili postupak za dobivanje ili primjenu proizvoda.
- (3) Postupak povodom zahtjeva za izdavanje svjedodžbe o dodatnoj zaštiti pobliže će se urediti provedbenim propisom.

Članak 59. (Predmet i učinci zaštite)

- (1) Predmet zaštite svjedodžbom je samo proizvod obuhvaćen odobrenjem za stavljanje u promet lijeka namijenjenog ljudima ili životinjama, odnosno sredstva za zaštitu bilja, i to za svaku primjenu toga proizvoda kao lijeka namijenjenog ljudima ili životinjama, odnosno sredstva za zaštitu bilja, koja je bila odobrena prije prestanka važenja svjedodžbe.
- (2) Učinci svjedodžbe nastupaju odmah nakon zakonskog isteka roka trajanja temeljnoga patenta.
- (3) Svjedodžba o dodatnoj zaštiti osigurava nositelju ista prava koja proizlaze iz patenta i, analogno, ta su prava podložna istim ograničenjima.

Članak 60. (Uvjeti za stjecanje)

Svjedodžba se izdaje na zahtjev nositelja temeljnog patenta ako su na dan podnošenja zahtjeva za izdavanje svjedodžbe ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) da je lijek namijenjen ljudima ili životinjama, odnosno sredstvo za zaštitu bilja, zaštićen temeljnim patentom koji je na snazi,
- b) da je izdano odobrenje za stavljanje u promet lijeka namijenjenog ljudima ili životinjama, odnosno sredstva za zaštitu bilja, i da je ono na snazi,
- c) da temeljni patent za lijek namijenjen ljudima ili životinjama, odnosno sredstvo za zaštitu bilja, nije već bio predmetom svjedodžbe,

d) da je prijava za temeljni patent podnesena u Bosni i Hercegovini nakon 27. kolovoza 2002. godine,

e) da je prvo odobrenje za stavljanje u promet lijeka namijenjenog ljudima ili životinjama, odnosno sredstva za zaštitu bilja, izdano nakon datuma određenog za primjenu ovoga Zakona.

Članak 61.
(Rok za podnošenje zahtjeva)

Zahtjev za izdavanje svjedodžbe podnosi se Institutu u roku od šest mjeseci od datuma izdavanja odobrenja iz članka 60. točka b) ovoga Zakona za stavljanje u promet lijeka namijenjenog ljudima ili životinjama, odnosno sredstva za zaštitu bilja, a ako je odobrenje izdano prije priznanja temeljnoga patenta, u roku od šest mjeseci od datuma objave podatka o priznanju patenta iz članka 48. ovoga Zakona.

Članak 62.
(Trajanje zaštite)

(1) Prava stečena svjedodžbom mogu trajati onoliko vremena koliko je proteklo od dana podnošenja prijave temeljnoga patenta do dana izdavanja prvog odobrenja za stavljanje u promet lijeka namijenjenog ljudima ili životinjama, odnosno sredstva za zaštitu bilja, koji je zaštićen tim patentom, umanjen za pet godina.

(2) Svjedodžba može trajati najdulje pet godina od njezina stupanja na snagu.

(3) Trajanje svjedodžbe određeno je rješenjem Instituta.

Članak 63.
(Objava i upis svjedodžbe u registar)

(1) Institut objavljuje u službenom glasilu podatke o podnesenom zahtjevu za izdavanje svjedodžbe, o donošenju rješenja o izdavanju svjedodžbe, odnosno odbijanju zahtjeva za izdavanje svjedodžbe, i o prestanku važenja svjedodžbe. Podaci koji se objavljuju pobliže se uređuju provedbenim propisom.

(2) Podaci u vezi s postupkom povodom zahtjeva za izdavanje svjedodžbe, te o njezinome trajanju upisat će se u odgovarajući registar sukladno odredbama provedbenog propisa.

Članak 64.
(Odnos prema konsenzualnom patentu)

Odredbe čl. 58. - 63. ovoga Zakona ne primjenjuju se na konsenzualni patent.

DIO SEDMI - IZUM STVOREN U RADNOM ODNOSU

Članak 65. (Izum stvoren u radnom odnosu)

Pravo na podnošenje prijave patenata za izum stvoren u okviru radnog odnosa uređuje se posebnim propisom, općim aktima poslodavca ili ugovorom o radu.

DIO OSMI - SADRŽAJ I OPSEG PATENTA

Članak 66. (Isključiva prava iz patenta)

- (1) Bez suglasnosti nositelja patenta svakoj drugoj osobi zabranjeno je:
 - a) izrađivati, nuditi na prodaju, prodavati, rabiti, izvoziti ili uvoziti i skladištiti u te svrhe proizvod koji je izrađen prema zaštićenom izumu,
 - b) primjenjivati postupak koji je predmetom zaštićenog izuma ili nuditi njegovu primjenu,
 - c) nuditi na prodaju, prodavati, rabiti, izvoziti ili uvoziti i skladištiti u te svrhe proizvod koji je izravno dobiven postupkom koji je predmetom zaštićenog izuma.
- (2) Bez suglasnosti nositelja patenta svakoj drugoj osobi zabranjeno je i nuđenje i isporučivanje proizvoda (tvari, smjese, dijela uređaja) koji čini bitni element zaštićenoga izuma osobama koje nisu ovlaštene za iskorištavanje toga izuma, ako je ponuđaču ili isporučitelju poznato, ili mu je iz okolnosti slučaja moralo biti poznato, da je taj proizvod namijenjen za stavljanje u funkciju tuđeg zaštićenog izuma.
- (3) Odredbe stavka (2) ovoga članka ne primjenjuju se ako je proizvod koji se nudi ili isporučuje uobičajen na tržištu, osim kada ponuđač ili isporučitelj potiče druge osobe na poduzimanje radnji iz stavka (1) ovoga članka.
- (4) U nedostatku dokaza o oprečnom, smatrat će se da je proizvod dobiven zaštićenim postupkom ako je nov ili ako je vjerojatno da je proizvod dobiven zaštićenim postupkom i da nositelj patenta nije mogao, unatoč razumnome trudu, utvrditi koji je postupak stvarno korišten. Vjerojatnost da je proizvod dobiven zaštićenim postupkom postoji osobito kada je zaštićeni postupak jedini poznati postupak.

Članak 67. (Isključiva prava s obzirom na patent iz područja biotehnologije)

- (1) Ako je patentom zaštićen biološki materijal koji sadrži posebna obilježja koja proizlaze iz toga izuma, isključiva prava iz članka 66. st. (1) i (2) ovoga Zakona odnosit će se i na bilo koji biološki materijal koji je izveden iz toga biološkog materijala rasplodivanjem ili umnožavanjem u istovjetnome ili različitome obliku s istovjetnim obilježjima.

(2) Ako je patentom zaštićen postupak koji omogućuje proizvodnju biološkog materijala koji sadrži posebna obilježja koja proizlaze iz izuma, isključiva prava iz članka 66. st. (1) i (2) ovoga Zakona odnosit će se i na biološki materijal dobiven izravno tim postupkom, kao i na bilo koji biološki materijal koji je izveden iz toga biološkog materijala rasplodivanjem ili umnožavanjem u istovjetnome ili različitome obliku s istovjetnim obilježjima.

(3) Ako je patentom zaštićen proizvod koji sadrži ili se sastoji od genetske informacije, isključiva prava iz članka 66. st. (1) i (2) ovoga Zakona odnosit će se i na cjelokupan materijal u koji je taj proizvod ugrađen i u kojem je sadržana genetska informacija i obavlja svoju funkciju, osim ljudskoga tijela, raznih stupnjeva njegova oblikovanja i razvoja, ili jednostavnog otkrića jednoga od njegovih elemenata, uključujući sekvencu ili djelomičnu sekvencu gena.

Članak 68. (Opseg isključivih prava)

(1) Opseg isključivih prava nositelja patenta određen je patentnim zahtjevima koji su konačno prihvaćeni u postupku za priznanje patenta, pri čemu će opis i crteži služiti za tumačenje patentnih zahtjeva. Pojmovi rabljeni u patentnim zahtjevima nisu strogo ograničeni na doslovno značenje riječi, niti će se opis i crteži uzimati u obzir samo u svrhu objašnjavanja nejasnoća u patentnim zahtjevima. Patentne zahtjeve ne treba shvatiti ni kao upute prema kojima se opseg isključivih prava može protezati na ono što bi na temelju opisa i crteža stručnjak u području tehnike mogao zaključiti da je namjeravani opseg zaštite.

(2) U vremenskom razdoblju od datuma objave prijave patenta do priznanja patenta opseg zaštite određen je patentnim zahtjevima iz prijave patenta objavljene sukladno ovome Zakonu, ali patentom, onakvim kakav je konačno priznat ili izmijenjen nakon provedenoga postupka poništenja u kojem je djelomično poništen, retroaktivno se određuju prava iz prijave patenta, pod uvjetom da opseg zaštite time nije proširen.

Članak 69. (Prava iz prijave patenta i prava iz konsenzualnog patenta)

(1) Objavom prijave sukladno članku 37. ovoga Zakona podnositelj prijave patenta stječe privremena prava na temelju kojih može zahtijevati naknadu štete od bilo koje treće strane koja je u vremenskom razdoblju od datuma objave prijave patenta do datuma objave podatka o priznanju patenta iskorištavala izum protivno čl. 66. i 67. ovoga Zakona, što bi nakon priznanja patenta moglo biti zabranjeno.

(2) Prijava patenta koja je odbijena, odbačena, povučena ili se smatra povučenom ne proizvodi učinke propisane odredbom stavka (1) ovoga članka.

(3) Nositelj konsenzualnog patenta ima prava iz stavka (1) ovoga članka.

POGLAVLJE I. PROMET PRAVA

Članak 70. (Prijenos prava i licencija)

(1) Patent može biti predmetom ugovora o potpunom ili djelomičnom prijenosu prava, kao i predmetom ugovora o licenciji.

- (2) Ugovorom o licencijski ustupa se pravo na iskorištavanje zaštićenog izuma.
- (3) Ugovor o prijenosu prava kao i ugovor o licencijski sklapaju se uz uvjete i na način koji su propisani posebnim propisima kojima se uređuje pitanje obveznih odnosa.
- (4) Za sklapanje ugovora o prijenosu prava kao i ugovora o licencijski potreban je pristanak svih nositelja prava.
- (5) Prijenos prava i licencijski imaju učinak prema trećim osobama od datuma upisa u Registar prijava patenata, odnosno Registar patenata.
- (6) Upis licencijski u Registar iz stavka (5) ovoga članka obavlja se na zahtjev jedne od ugovornih stranaka i objavljuje u službenom glasilu.
- (7) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na sklapanje ugovora o prijenosu prava kao i ugovora o licencijski koji za predmet imaju prava iz prijave patenta, konsenzualnog patenta i svjedodžbe o dodatnoj zaštiti.
- (8) Rješenje o odbijanju zahtjeva za priznanje patenta nema retroaktivni učinak na ugovor o prijenosu prava iz prijave, odnosno ugovor o licencijski ako je i u mjeri u kojoj je taj ugovor proveden, osim ako je prenositelj odnosno davatelj licencijski postupao nesavjesno.
- (9) Upis u Registar i objava iz stavka (6) ovoga članka pobliže se uređuju provedbenim propisom.

Članak 71. (Zalog i ovrha)

- (1) Patent može biti predmetom založnoga prava i predmetom ovrhe.
- (2) Na zahtjev založnoga vjerovnika ili založnoga dužnika, založno pravo upisuje se u Registar patenata. Utemeljenje založnoga prava ima učinak prema trećima od dana upisa u Registar patenata.
- (3) Sud koji provodi ovrhu po službenoj dužnosti bez odgode obavještava Institut o pokrenutoj ovrsi na patentu u svrhu upisa ovrhe u Registar patenata. Upis ovrhe u Registar patenata provodi se na teret ovrhovoditelja.
- (4) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na utemeljenje založnoga prava i ovrhu na pravu iz prijave patenta, konsenzualnoga patenta i svjedodžbe o dodatnoj zaštiti.

Članak 72. (Stečaj)

Kada su patent, pravo iz prijave patenta, konsenzualni patent ili svjedodžba o dodatnoj zaštiti dio stečajne mase, stečajni upravitelj po službenoj dužnosti obavještava Institut o pokrenutom stečajnom postupku u svrhu upisa stečaja u odgovarajući registar.

POGLAVLJE II. OGRANIČENJE UČINKA PATENTA

Članak 73. (Iznimke od isključivih prava)

Isključivo pravo nositelja patenta ne odnosi se na:

- a) radnje kojima se izum iskorištava u osobne i nekomercijalne svrhe,
- b) radnje koje se poduzimaju u svrhu istraživanja i razvoja te pokusa, koje se odnose na predmet zaštićenog izuma, uključujući radnje potrebne za dobivanje registracije ili odobrenja za stavljanje na tržište proizvoda koji je lijek namijenjen ljudima ili životinjama ili medicinski proizvod,
- c) izravnu i pojedinačnu pripremu lijeka u ljekarni na temelju pojedinačnog liječničkog recepta i na postupke koji se odnose na tako pripremljeni lijek.

Članak 74. (Pravo ranije uporabe)

- (1) Patent ne djeluje prema osobi koja je prije datuma podnošenja ili prije datuma priznatoga prava prvenstva prijave patenta u dobroj vjeri u Bosni i Hercegovini i u sklopu svojih gospodarskih aktivnosti rabila ili izrađivala proizvod prema zaštićenom izumu, ili je obavila stvarne i ozbiljne pripreme za takvo iskorištavanje izuma.
- (2) Osoba iz stavka (1) ovoga članka ima pravo, bez suglasnosti nositelja patenta, nastaviti iskorištavati izum u opsegu u kojem ga je iskorištavala ili pripremila za iskorištavanje do datuma podnošenja prijave patenta za navedeni izum.
- (3) Pravo iz stavka (2) ovoga članka može se prenijeti ili naslijediti samo s procesom rada i proizvodnim pogonom u kojem je pripremljeno ili započelo iskorištavanje izuma.

Članak 75. (Ograničenje učinka s obzirom na patent u području biotehnologije)

- (1) Isključiva prava koja proizlaze iz odredbe članka 67. ovoga Zakona neće se odnositi na biološki materijal dobiven rasplodživanjem i umnožavanjem biološkog materijala koji je na tržište Bosne i Hercegovine pustio nositelj patenta ili uz njegovu suglasnost, pri čemu rasplodživanje i umnožavanje nužno proizlaze iz primjene radi koje je biološki materijal stavljen na tržište, pod uvjetom da se dobiveni materijal kasnije ne rabi za daljnje rasplodživanje i umnožavanje.
- (2) Iznimno od odredbe članka 67. ovoga Zakona, prodajom ili nekim drugim načinom komercijalne uporabe materijala za umnožavanje biljaka poljoprivredniku od nositelja patenta ili uz njegov pristanak, a u poljoprivredne svrhe, poljoprivrednik stječe ovlast rabiti proizvode svoje berbe za rasplodživanje ili za umnožavanje na svojem poljoprivrednome gospodarstvu.

(3) Iznimno od odredbe članka 67. ovoga Zakona, prodajom ili nekim drugim načinom komercijalne uporabe rasplodne stoke ili drugog životinjskog reprodukcijškoga materijala poljoprivredniku od nositelja patenta ili uz njegov pristanak, poljoprivrednik stječe ovlast koristiti zaštićenu stoku u poljoprivredne svrhe, čime je ujedno obuhvaćeno i raspolaganje životinjom, odnosno drugim životinjskim reprodukcijškim materijalom u svrhu obavljanja vlastitih poljoprivrednih aktivnosti, ali ne i prodaja u okviru ili u svrhu djelatnosti komercijalne reprodukcije.

Članak 76. (Iskrpljenje prava)

Stavljanjem u promet nositelja patenta, ili uz njegovu izričitu suglasnost, na području Bosne i Hercegovine proizvoda koji je izraĐen prema zaštićenom izumu ili proizvoda koji je izravno dobiven postupkom koji je predmet izuma, iscrpljuju se za područje Bosne i Hercegovine isključiva prava stećena patentom glede toga proizvoda.

Članak 77. (Vozila u meĐunarodnom prometu)

Uporaba proizvoda izraĐenih prema zaštićenom izumu u konstrukciji ili opremi plovila, zrakoplova ili kopnenog vozila koje pripada nekoj od država članica Pariške unije ili članica WTO-a ne smatra se povredom patenta kada se to prijevozno sredstvo privremeno ili slučajno naĐe na teritoriju Bosne i Hercegovine, pod uvjetom da ugraĐeni proizvod služi isključivo za potrebe toga prijevoznoga sredstva.

Članak 78. (Ogranićenje učinka prava iz prijave patenta, konsenzualnog patenta i svjedodžbe o dodatnoj zaštiti)

Odredbe čl. 73. - 77. ovoga Zakona primjenjuju se, kada je to moguće i na odgovarajući način, i na prava iz prijave patenta, konsenzualni patent i svjedodžbu o dodatnoj zaštiti.

Članak 79. (Prisilna licencija)

(1) Ako nositelj prava odbija ustupiti pravo na gospodarsko iskorištavanje zaštićenoga izuma u Bosni i Hercegovini ili postavlja nerazumne uvjete za takvo ustupanje a nije poduzeo učinkovite i ozbiljne pripreme za njegovo iskorištavanje u Bosni i Hercegovini, Sud Bosne i Hercegovine, na zahtjev zainteresirane osobe, može izdati prisilnu licenciju. U tom slučaju nositelj prava mora u najkraćem mogućem roku biti obaviješten o izdavanju prisilne licencije.

(2) Zahtjev za izdavanje prisilne licencije iz stavka (1) ovoga članka može se podnijeti nakon isteka roka od četiri godine od datuma podnošenja prijave patenta ili nakon isteka roka od tri godine od datuma priznanja patenta, ovisno o tomu koji od ova dva roka istjeće kasnije.

(3) Prisilna licencija može se izdati samo ako je podnositelj zahtjeva iz stavka (2) ovoga članka bezuspješno, u razumnom vremenu, pokušao dobiti suglasnost od nositelja patenta za iskorištavanje zaštićenoga izuma pod razumnim tržišnim uvjetima.

- (4) Prisilna licencija ne može se izdati ako nositelj patenta dokaže postojanje zakonskih razloga koji opravdavaju neiskorištavanje ili nedostatno iskorištavanje zaštićenoga izuma.
- (5) Nositelju patenta koji ne može iskorištavati svoj zaštićeni izum bez povrede tuđega patenta, na obrazloženi zahtjev, Sud Bosne i Hercegovine može izdati prisilnu licenciju za tuđi patent.
- (6) Prisilna licencija iz stavka (5) ovoga članka može se izdati pod uvjetom da:
- a) patent podnositelja zahtjeva iz stavka (2) ovoga članka predstavlja značajan tehnološki napredak, koji je od posebnoga gospodarskog značaja glede izuma zaštićenog patentom za koji se traži prisilna licencija i
 - b) nositelj patenta za koji se traži prisilna licencija ima pod razumnim uvjetima pravo na uzajamnu licenciju.
- (7) Prisilna licencija ne može biti isključiva, a njezin opseg i njezino trajanje vezani su isključivo uz razloge zbog kojih je izdana.
- (8) Prisilna licencija može se prenositi samo zajedno s proizvodnim pogonom, odnosno njegovim dijelom u kojem se iskorištava izum za koji je izdana.
- (9) Prisilna licencija odobrava se prvenstveno za opskrbu domaćeg tržišta, osim ako je nužno ispravljanje postupaka za koje je sudskim ili administrativnim postupkom utvrđeno da su protivni tržišnom natjecanju.
- (10) Sud Bosne i Hercegovine će na obrazloženi zahtjev zainteresirane osobe ukinuti prisilnu licenciju ako i kada okolnosti koje su dovele do njezina odobrenja prestanu postojati i ne postoji mogućnost da bi ponovno mogle nastupiti, ali uz uvjet zaštite legitimnih prava stjecatelja prisilne licencije.
- (11) Nositelj patenta ima pravo na naknadu uzimajući u obzir ekonomsku vrijednost licencije i potrebu za ispravljanjem postupaka protivnih tržišnom natjecanju.
- (12) Prisilna licencija iz stavka (5) ovoga članka je neprenosiva, osim u slučaju istodobnog prijenosa patenta za koji je izdana.
- (13) Odredbe st. (5), (6) i (12) ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na pravo zaštite biljne sorte.

Članak 80.

(Prisilna licencija u javnome interesu)

(1) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće ministara) može izdati prisilnu licenciju ako je iskorištavanje patentom zaštićenoga izuma nužno uslijed izvanrednih stanja na nacionalnoj razini u svrhu:

- a) sigurnosti države,

- b) zaštite javnoga interesa u području zdravstva i prehrane,
- c) zaštite i unapređivanja čovjekova okoliša,
- d) posebnoga interesa za pojedinu gospodarsku granu ili kada je nužno ispravljanje postupaka za koje je sudskim ili administrativnim postupkom utvrđeno da su protivni tržišnom natjecanju.

(2) U slučaju poluvodičke tehnologije prisilna licencija može se izdati samo u slučajevima iz stavka (1) ovoga članka.

(3) U slučajevima iz stavka (1) ovoga članka odredba članka 79. stavak (3) ovoga Zakona se ne primjenjuje.

DIO DEVETI - MEĐUNARODNA PRIJAVA PREMA UGOVORU O SURADNJI NA PODRUČJU PATENATA (PCT)

Članak 81.

(Međunarodna prijava patenta)

(1) Međunarodna prijava je prijava koja se podnosi sukladno Ugovoru u suradnji na području патената (u daljnjem tekstu: PCT). Svako pozivanje na PCT u ovome dijelu Zakona ujedno se smatra pozivanjem i na odredbe Pravilnika sukladno PCT-u.

(2) Na međunarodne prijave koje se Institutu podnose kao prijамnom uredu ili u kojima je Institut naveden kao naznačeni ili izabrani ured primjenjuju se odredbe PCT-a, ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

Članak 82.

(Međunarodna prijava patenta koja se Institutu podnosi kao prijамnom uredu)

(1) Međunarodna prijava može se Institutu podnijeti kao prijамnom uredu ako je podnositelj prijave državljanin Bosne i Hercegovine ili fizička osoba koja u Bosni i Hercegovini ima prebivalište ili pravna osoba koja ima svoje sjedište u Bosni i Hercegovini.

(2) Za podnošenje međunarodne prijave iz stavka (1) ovoga članka plaćaju se propisana pristojba i troškovi postupka sukladno članku 15. ovoga Zakona za prosljeđivanje Međunarodnome uredu, u roku utvrđenom odredbama PCT-a.

Članak 83.

(Međunarodna prijava patenta koja se Institutu podnosi kao naznačenom ili izabranom uredu)

(1) Međunarodna prijava u kojoj je Bosna i Hercegovina, sukladno odredbama PCT-a, naznačena ili izabrana radi priznanja nacionalnog patenta, za koju su plaćeni pristojba i naknada troškova, podnosi se Institutu na jednom od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini najkasnije do isteka 34 mjeseca, računajući od međunarodnoga datuma podnošenja, odnosno datuma prvenstva ako je u međunarodnoj prijavi zahtijevano prvenstvo sukladno članku 8. PCT-a.

(2) Međunarodna prijava koja je Institutu podnesena kao naznačenome ili izabranome uredu objavljuje se u službenom glasilu na način predviđen u članku 37. ovoga Zakona.

(3) Privremena prava propisana odredbom članka 69. ovoga Zakona podnositelj međunarodne prijave iz stavka (1) ovoga članka stječe datumom objave prijave patenta na jednom od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini.

(4) Za međunarodne prijave iz stavka (1) ovoga članka rok u kojem se može podnijeti jedan od zahtjeva iz članka 38. ovoga Zakona počinje teći od datuma objave u službenom glasilu.

(5) Međunarodna prijava objavljena prema članku 21. PCT-a neće se smatrati tehničkim stanjem sukladno odredbi članka 8. stavak (3) ovoga Zakona sve dok se ne ispune uvjeti predviđeni odredbom stavka (1) ovoga članka.

DIO DESETI - PROŠIRENI EUROPSKI PATENT (EPC)

Članak 84.

(Proširenje učinka europskoga patenta)

(1) Europska prijava patenta i europski patent koji su prošireni na Bosnu i Hercegovinu, sukladno odredbama ovoga dijela, imaju jednak učinak i podložni su istim uvjetima kao i nacionalna prijava patenta i nacionalni patent prema ovome Zakonu.

(2) Prema ovome Zakonu:

a) europska prijava patenta znači prijavu europskoga patenta podnesenu prema Europskoj patentnoj konvenciji (u daljnjem tekstu: EPC), kao i međunarodnu prijavu podnesenu prema PCT-u za koju Europski patentni ured (u daljnjem tekstu: EPO) obavlja poslove kao naznačeni ili izabrani ured i u kojoj je Bosna i Hercegovina naznačena,

b) prošireni europski patent znači europski patent priznat od EPO-a na temelju europske prijave patenta za koju je zahtijevano proširenje na Bosnu i Hercegovinu,

c) nacionalna prijava patenta znači prijavu patenta podnesenu Institutu prema ovome Zakonu,

d) nacionalni patent znači patent priznat na temelju nacionalne prijave patenta.

Članak 85.

(Zahtjev za proširenje)

(1) Europska prijava patenta i europski patent priznat na temelju te prijave proširuju se na Bosnu i Hercegovinu na zahtjev podnositelja prijave. Smatra se da je zahtjev za proširenje podnesen za svaku europsku prijavu patenta koja je podnesena datumom stupanja na snagu Sporazuma o suradnji i proširenju između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Europske patentne organizacije ("Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori", broj 2/04; stupio na snagu 1. prosinca 2004.) ili nakon toga datuma.

(2) Institut će, što je moguće prije, objaviti u službenome glasilu informaciju o svakom zahtjevu za proširenje nakon što ga EPO obavijesti da je plaćena propisana pristojba za proširenje, ali ne prije isteka roka od 18 mjeseci od datuma podnošenja ili, kada je zahtijevano prvenstvo, od najranijeg datuma prvenstva.

(3) Zahtjev za proširenje može se povući u svako doba. Zahtjev se smatra povučenim ako propisana pristojba za proširenje nije plaćena u roku, ili ako je europska prijava patenta konačno odbijena, ili povučena, ili se smatra povučenom. Institut će informacije o promjenama objaviti u službenom glasilu što je moguće prije, ako je zahtjev za proširenje već objavljen sukladno stavku (2) ovoga članka.

(4) Način i sadržaj objave sukladno st. (2) i (3) ovoga članka pobliže se uređuju posebnim propisom.

Članak 86. (Pristojba za proširenje)

(1) Pristojba za proširenje, prema članku 85. ovoga Zakona, plaća se EPO-u u rokovima koji su predviđeni u EPC-u za plaćanje pristojbe za naznaku.

(2) Pristojba za proširenje može se uredno platiti i nakon isteka roka iz stavka (1) ovoga članka u dodatnom roku od dva mjeseca, pod uvjetom da se u tome roku plati u iznosu uvećanom za 50%.

(3) Na plaćanje pristojbi za proširenje na odgovarajući se način primjenjuju pravila EPC-a koja se odnose na pristojbe. Za uredno plaćene pristojbe za proširenje ne postoji mogućnost povrata.

Članak 87. (Učinci europskih prijave patenata)

(1) Europska prijava patenta, kojoj je utvrđen datum podnošenja, ekvivalentna je urednoj nacionalnoj prijavi patenta s pravom prvenstva zahtijevanim za europsku prijavu patenta, kada je priznato, bez obzira na ishod provedenog postupka.

(2) Objavljena europska prijava patenta privremeno daje istu zaštitu kakvu daje i objavljena nacionalna prijava patenta prema članku 69. ovoga Zakona, od datuma kada je podnositelj prijave dostavio prijevod patentnih zahtjeva objavljene europske prijave patenta na jedan od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini osobi koja se koristi tim izumom u Bosni i Hercegovini.

(3) Smatra se da europska prijava patenta od početka nije imala učinke navedene u stavku (2) ovoga članka ako je zahtjev za proširenje povučen ili se smatra povučenim.

Članak 88.
(Učinci proširenih europskih patenata)

- (1) Prošireni europski patent, sukladno odredbama st. (2) - (6) ovoga članka, od datuma objave podatka o njegovu priznavanju od EPO-a daje ista prava koja bi bila dana i nacionalnim patentom priznatim ovim Zakonom.
- (2) U roku od tri mjeseca od datuma objave podatka o priznavanju europskoga patenta, nositelj patenta mora dostaviti Institutu zahtjev za upis proširenog europskoga patenta u Registar patenata, patentni spis europskoga patenta kako je objavljen u službenome glasilu EPO-a, prijevod patentnih zahtjeva na jedan od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini i platiti pristojbu i troškove postupka za objavu i tiskanje prijevoda spisa europskoga patenta na jedan od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini, sukladno posebnom propisu.
- (3) Ako kao ishod prigovora podnesenog EPO-u europski patent ostane na snazi s izmijenjenim patentnim zahtjevima, nositelj patenta mora dostaviti Institutu prijevod izmijenjenih patentnih zahtjeva na jedan od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini i platiti propisanu pristojbu i troškove postupka za objavu u službenom glasilu u roku od tri mjeseca od datuma objavljivanja podatka o odluci da europski patent ostaje na snazi s izmijenjenim patentnim zahtjevima.
- (4) Ako tekst patentnih zahtjeva sadrži pozivne oznake uporabljene u crtežima, ti se crteži moraju priložiti uz prijevod naveden u st. (2) i (3) ovoga članka.
- (5) Institut u službenom glasilu Instituta objavljuje, što je moguće prije, podatak o svakom prijevodu koji je uredno podnesen prema stavku (2) odnosno (3) ovoga članka. Sadržaj objave pobliže se uređuje provedbenim propisom.
- (6) Ako prijevod iz stavka (2) odnosno (3) ovoga članka nije podnesen u propisanom roku ili ako propisana pristojba i troškovi postupka nisu plaćeni u određenom roku, smatra se da prošireni europski patent od početka ne vrijedi. članak 122. EPC-a primjenjuje se na odgovarajući način.
- (7) Smatra se da prošireni europski patent i prijava na kojoj se temelji od početka nisu imali učinke navedene u stavku (1) ovoga članka i članku 87. stavak (2) ovoga Zakona u opsegu u kojem je taj patent proglašen nevažećim u postupku po prigovoru pred EPO-om.
- (8) Institut upisuje podatak o upisu proširenog europskoga patenta u Registar patenata iz članka 45. ovoga Zakona.
- (9) Upis u Registar pobliže se uređuje provedbenim propisom.

Članak 89.
(Vjerodostojan tekst europske prijave patenta ili europskoga patenta)

- (1) Tekst europske prijave patenta ili europskoga patenta koji je sastavljen na jeziku na kojem se vodi postupak pred EPO-om vjerodostojan je tekst u bilo kojem postupku u Bosni i Hercegovini.

(2) Ako prijevod na jedan od jezika u službenoj uporabi u Bosni i Hercegovini daje zaštitu užu od zaštite koju daje proširena europska prijava patenta ili prošireni europski patent, prijevod propisan člankom 88. stavak (2) ovoga Zakona smatrat će se vjerodostojnim, osim u postupcima za poništenje patenta.

(3) Podnositelj prijave ili nositelj patenta mogu, u bilo koje vrijeme, podnijeti ispravljeni prijevod patentnih zahtjeva prijave europskoga patenta ili europskoga patenta. Ispravljeni prijevod neće imati bilo kakvog pravnog učinka dok ga ne objavi Institut.

(4) Svaka osoba koja se u dobroj vjeri koristi izumom ili koja je obavila učinkovite i ozbiljne pripreme za korištenje izuma, a čije korištenje ne bi predstavljalo povredu prava iz prijave ili patenta u izvornom prijevodu, nakon što ispravljeni prijevod počne proizvoditi učinak, može nastaviti takvo korištenje u okviru svojeg poslovanja ili za potrebe svojeg poslovanja bez plaćanja naknade.

Članak 90. (Prava ranijega datuma)

(1) Europska prijava patenta za koju je plaćena pristojba za proširenje i prošireni europski patent imaju, u odnosu na prijavu podnesenu izravno Institutu (u daljnjem tekstu: nacionalna prijava) i patent priznat na temelju takve prijave (u daljnjem tekstu: nacionalni patent), isti učinak na tehničko stanje kao i nacionalna prijava patenta i nacionalni patent.

(2) Nacionalna prijava patenta i nacionalni patent imaju, u odnosu na prošireni europski patent, isti učinak na tehničko stanje koji imaju i u odnosu na nacionalni patent.

Članak 91. (Istodobna zaštita)

Ako prošireni europski patent i nacionalni patent imaju isti datum podnošenja ili ako je zatraženo pravo prvenstva, isti je datum prvenstva priznat istoj osobi ili njezinu pravnom sljedniku, nacionalni patent nema učinak u opsegu u kojem pokriva isti izum kao i prošireni europski patent od datuma kada je istekao rok za podnošenje prigovora na priznati europski patent, a u slučaju da prigovor nije podnesen, od datuma kada je donesena konačna odluka u postupku povodom prigovora da europski patent ostaje na snazi.

Članak 92. (Pristojbe za održavanje proširenih europskih patenata)

(1) Pristojbe i troškovi postupka za održavanje proširenih europskih patenata plaćaju se Institutu za godine koje slijede nakon godine u kojoj je objavljen podatak o priznanju europskoga patenta.

(2) članak 141. stavak (2) EPC-a primjenjuje se na odgovarajući način.

DIO JEDANAESTI - PROGLAŠAVANJE RJEŠENJA O PRIZNANJU PATENTA NIŠTAVIM

Članak 93.

(Razlozi za proglašavanje rješenja o priznanju patenta ništavim)

Rješenje o priznanju patenta može se proglasiti ništavim u svako doba po službenoj dužnosti ili na prijedlog zainteresirane osobe ili pravobranitelja BiH ili ombudsmana BiH ako je priznat:

- a) za predmet zaštite koji se, u smislu članka 6. stavak (6) i članka 7. ovoga Zakona, ne može zaštititi patentom,
- b) za izum koji, na datum podnošenja prijave patenta, odnosno na datum priznatoga prvenstva, nije bio nov ili nije imao inventivnu razinu,
- c) za izum koji nije industrijski primjenjiv,
- d) za izum koji nije otkriven na dostatno jasan i detaljan način, tako da ga stručna osoba iz odgovarajućeg područja tehnike može izvesti, uključujući i slučaj nedostupnosti živog biološkog materijala u mjerodavnoj ustanovi,
- e) za predmet zaštite koji izlazi izvan sadržaja prijave patenta kakva je podnesena ili ako je patent priznat na temelju izdvojene prijave koja izlazi izvan sadržaja prijave kakva je podnesena,
- f) na ime osobe koja nije imala pravo na patentnu zaštitu izuma.

Članak 94.

(Prijedlog za proglašavanje rješenja o priznanju patenta ništavim)

- (1) Postupak za proglašavanje rješenja o priznanju patenta ništavim pokreće se podnošenjem prijedloga Institutu.
- (2) Prijedlog iz stavka (1) ovoga članka mora sadržavati podatke o podnositelju prijedloga, nositelju patenta, broj rješenja i registarski broj patenta, razloge zbog kojih se predlaže proglašavanje patenta ništavim s potrebnim dokazima.

Članak 95.

(Postupak povodom prijedloga za proglašavanje rješenja o priznanju patenta ništavim)

- (1) Ako prijedlog za proglašavanje rješenja o priznanju patenta ništavim nije sastavljen sukladno odredbi članka 94. stavak (2) ovoga Zakona ili ako nisu plaćeni pristojba i troškovi postupka sukladno članku 15. ovoga Zakona, Institut poziva podnositelja da u roku od mjesec dana od dana primitka poziva otkloni nedostatke.
- (2) Ako podnositelj ne uredi prijedlog u roku određenom u stavku (1) ovoga članka, Institut odbacuje prijedlog.

(3) Uredan prijedlog Institut dostavlja nositelju patenta i poziva ga da dostavi svoj odgovor u roku koji ne može biti kraći od jednog mjeseca niti dulji od dva mjeseca od dana njegova primitka.

(4) U postupku za proglašavanje rješenja o priznanju patenta ništavim Institut poziva stranke da u roku iz stavka (3) ovoga članka dostave svoje primjedbe na podneske druge stranke. Kada je potrebno, Institut ujedno poziva nositelja patenta da podnese opis, patentne zahtjeve i crteže u izmijenjenom obliku, pod uvjetom da predmet zaštite ne izlazi izvan sadržaja patenta kakav je priznat.

(5) Prije donošenja odluke o održavanju u vrijednosti patenta u izmijenjenom obliku, Institut obavještava stranke da namjerava održati u vrijednosti patent kako je izmijenjen u postupku proglašenja ništavim i poziva ih da u roku iz stavka (3) ovoga članka podnesu obrazložene primjedbe ako nisu suglasne s tekstom na temelju kojeg namjerava održati patent u vrijednosti. Ako se stranke ne suglase s tim tekstom, postupak za proglašenje rješenja o priznanju patenta ništavim može se nastaviti.

(6) Ako su stranke suglasne s tekstom na temelju kojeg Institut namjerava održati patent u vrijednosti ili se nisu očitovale po pozivu iz stavka (5) ovoga članka, Institut poziva nositelja patenta da u roku od mjesec dana od primitka poziva plati pristojbu i troškove postupka za tiskanje novog patentnog spisa. Ako pristojba i troškovi postupka ne budu plaćeni, rješenje o priznanju patenta proglašava se ništavim u granicama prijedloga.

(7) Institut može, na obrazloženi zahtjev, produjiti rokove iz ovoga članka za vrijeme koje smatra opravdanim, ali najviše za dva mjeseca.

(8) Ako to ocijeni nužnim radi utvrđivanja činjenica bitnih za donošenje odluke, Institut može održati usmenu raspravu.

(9) Ako je podnesen prijedlog za proglašenje rješenja o dodjeli konsenzualnog patenta ništavim i kada su priloženi dokazi iz članka 94. stavak (2) ovoga Zakona dostatni za vjerojatnost da konsenzualni patent ne ispunjava uvjete iz članka 41. ovoga Zakona, odgovor na poziv iz stavka (3) ovoga članka mora sadržavati i zahtjev za provedbu postupka potpunog ispitivanja.

(10) Ako podnositelj prijedloga za proglašavanje rješenja o priznanju patenta ništavim tijekom postupka odustane od prijedloga, Institut može nastaviti postupak po službenoj dužnosti.

(11) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način i kada se nositelj odrekao patenta ili je patent prestao vrijediti, a analogno se primjenjuju i na svjedodžbu o dodatnoj zaštiti.

Članak 96.

(Rješenje o prijedlogu za proglašavanje rješenja o priznanju patenta ništavim)

(1) Na temelju rezultata provedenog postupka Institut donosi rješenje o proglašavanju rješenja o priznanju patenta ništavim, u potpunosti ili djelomično, ili rješenje kojim se prijedlog odbija.

(2) Prijava patenta i patent priznat na temelju te prijave od početka neće imati učinke navedene u čl. 66. do 68. ovoga Zakona u mjeri u kojoj je rješenje o priznanju patenta proglašeno ništavim ili nevažećim.

(3) Proglašavanje rješenja o priznanju patenta ništavim nema retroaktivni učinak na pravomoćne sudske odluke u vezi s utvrđivanjem povrede prava, kao ni na sklopljene ugovore o prijenosu prava, odnosno ustupanju licencije, ako su i u mjeri u kojoj su ti ugovori provedeni pod uvjetom da je tužitelj, odnosno nositelj prava patenta postupao savjesno.

DIO DVANAESTI - POSTUPAK POVODOM ŽALBE

Članak 97. (Pravo na žalbu)

(1) Protiv odluka Instituta donesenih u prvom stupnju stranka čijem zahtjevu nije udovoljeno u cijelosti ili u dijelu ima pravo na žalbu u roku od 15 dana od dana primitka odluke.

(2) Druge stranke u postupku koji je okončan odlukom protiv koje se podnosi žalba imaju pravo biti stranke u žalbenom postupku.

Članak 98. (Sadržaj žalbe)

Osim podataka koje mora imati svaki podnesak, žalba mora sadržavati:

- a) naznaku o odluci protiv koje se podnosi,
- b) izjavu o tomu da se odluka pobija u cijelosti ili u određenome dijelu,
- c) razloge zbog kojih se žalba podnosi,
- d) obrazloženje žalbe, te dokaze kojima podnositelj žalbe potvrđuje svoje navode iz žalbe,
- e) potpis podnositelja žalbe,
- f) punomoć, ako se žalba podnosi posredstvom zastupnika.

Članak 99. (Povjerenstvo za žalbe Instituta)

(1) Povjerenstvo za žalbe Instituta za odlučivanje o žalbama protiv odluka Instituta (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo za žalbe) utemeljuje se kao neovisno tijelo za odlučivanje o žalbama sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Povjerenstvo za žalbe ima tri člana, od kojih je jedan predsjedatelj, i tri zamjenika članova, od kojih je jedan zamjenik predsjedatelja. članove Povjerenstva za žalbe imenuje Vijeće ministara između neovisnih stručnjaka u području prava industrijskog vlasništva i državnih službenika iz Instituta na način uređen odlukom Vijeća ministara.

- (3) Sjedište Povjerenstva za žalbe je u sjedištu Instituta. Povjerenstvo za žalbe ima svoj pečat. Institut osigurava Povjerenstvu za žalbe radni prostor i potrebnu opremu za obavljanje njihovih zadaća. Institut osigurava uredske i druge administrativne poslove za Povjerenstvo za žalbe.
- (4) Predsjedatelj Povjerenstva za žalbe (u daljnjem tekstu: predsjedatelj) upravlja radom Povjerenstva za žalbe. Ako sjednici ne može biti nazočan predsjedatelj ili član Povjerenstva za žalbe, zamjenjuje ga zamjenik predsjedatelja, odnosno zamjenik člana.
- (5) Predsjedatelj i članovi Povjerenstva za žalbe neovisni su, nisu obvezani nikakvim uputama ravnatelja Instituta i svoje zadaće obavljaju nepristrano i sukladno zakonu i pravilima struke.
- (6) Predsjedatelj i članovi Povjerenstva za žalbe imaju položaj neovisnih stručnjaka, a naknadu za svoj rad primaju sukladno provedbenom propisu o naknadama za rad Povjerenstva za žalbe Instituta i odluci Vijeća ministara.
- (7) članovi Povjerenstva za žalbe i zamjenici članova koji su sudjelovali u donošenju odluke u prvostupanjskom postupku, ili kada postoje drugi razlozi za njihovo izuzimanje, ne mogu sudjelovati u postupku povodom žalbe u istome predmetu.
- (8) Pojediniosti o radu Povjerenstva za žalbe uređuju se poslovníkom o radu koji donosi Povjerenstvo za žalbe.

Članak 100.
(Odlučivanje o žalbi)

- (1) Povjerenstvo za žalbe odlučuje na sjednicama, većinom glasova.
- (2) Povjerenstvo za žalbe odlučuje na temelju podnesaka stranaka, a kada to smatra potrebnim, može odrediti održavanje usmene rasprave.
- (3) Odredbe čl. 43. i 44. odnosno 97. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju u rješavanju Povjerenstva za žalbe o žalbi.

DIO TRINAESTI - ZAŠTITA PRAVA

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Članak 101.
(Ovlaštene osobe)

- (1) Osoba čija su prava, prema ovome Zakonu, povrijeđena (u daljnjem tekstu: ovlaštenik) može tražiti zaštitu tih prava i naknadu štete od povreditelja tih prava prema općim pravilima o naknadi štete, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Jednaku zaštitu može tražiti ovlaštenik kada prijeti stvarna opasnost da će njegova prava iz ovoga Zakona biti povrijeđena.

Članak 102.
(Solidarnost ovlaštenika)

Ako je više osoba ovlašteno tražiti zaštitu prava, svaka od njih može tražiti zaštitu toga prava u cjelini.

POGLAVLJE II. GRAĐANSKOPРАВNA ZAŠTITA

članak 103.
(Tužbeni zahtjevi)

(1) Ako je isključivo pravo, prema ovome Zakonu, povrijeđeno, nositelj toga prava može tužbom zahtijevati:

- a) utvrđivanje počinjene povrede,
- b) zabranu daljnjeg činjenja počinjene povrede i budućih sličnih povreda prestankom ili suzdržavanjem od radnji koje to pravo povređuju,
- c) uklanjanje stanja nastalog povredom prava,
- d) povlačenje predmeta povrede iz gospodarskih tokova uz uvažavanje interesa trećih savjesnih osoba,
- e) potpuno uklanjanje predmeta povrede iz gospodarskih tokova,
- f) uništenje predmeta povrede,
- g) uništenje sredstava koja su isključivo ili u pretežitoj mjeri namijenjena ili se rabe za činjenje povreda i koja su u vlasništvu povreditelja,
- h) prepuštanje predmeta povrede nositelju prava uz naknadu troškova proizvodnje,
- i) objavu presude o trošku tuženoga,
- j) naknadu imovinske štete i opravdanih troškova postupka.

(2) Nositelj konsenzualnog patenta prije podnošenja tužbe iz stavka (1) ovoga članka mora raspolagati dokazom da je podnio zahtjev za priznanje patenta provedbom postupka potpunog ispitivanja prijave patenta.

(3) Pravo na podnošenje tužbe iz stavka (1) ovoga članka pripada i podnositelju prijave patenta koja je objavljena i stjecatelju isključive licencije.

(4) Pri odlučivanju o zahtjevima iz stavka (1) toč. c) do h) ovoga članka sud će uzimati u obzir sve okolnosti slučaja, osobito razmjer između težine počinjene povrede i zahtjeva, kao i interes ovlaštenika za osiguravanje efektivne zaštite prava.

(5) U postupku protiv osoba čije su usluge bile korištene za povredu prava, a postojanje te povrede već je pravomoćno ustanovljeno u postupku prema trećoj osobi, pretpostavlja se da postoji povreda prava.

(6) Tužba iz stavka (1) ovoga članka može se podnijeti u roku od tri godine od dana saznanja za povredu i povreditelja, ali ne nakon proteka roka od pet godina od dana počinjene povrede.

Članak 104. (Naknada štete)

(1) Za sve povrede prava iz ovoga Zakona vrijede opća pravila o naknadi štete i odgovornosti za štetu, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Povreditelj prava dužan je platiti nositelju prava odštetu u opsegu koji se određuje prema općim pravilima o naknadi štete ili u opsegu koji odgovara ugovorenoj ili uobičajenoj naknadi za zakonitu uporabu predmeta zaštite.

Članak 105. (Penal)

(1) Ako je pravo nositelja koje proizlazi iz patenta povrijeđeno namjerno ili krajnjom nepažnjom, nositelj prava može tražiti od povreditelja naknadu do trostrukoga iznosa ugovorene, a ako nije ugovorena, od odgovarajuće uobičajene naknade.

(2) Pri odlučivanju o zahtjevu za plaćanje penala sud će uzimati u obzir sve okolnosti slučaja, a osobito opseg nastale štete, stupanj krivnje povreditelja, opseg ugovorene ili uobičajene naknade i preventivni cilj penala.

(3) Ako je nastala šteta veća od penala iz stavka (1) ovoga članka, nositelj prava ovlašten je tražiti razliku do iznosa naknade potpune štete.

Članak 106. (Nematerijalna šteta)

(1) Izumitelj ima pravo tužbom od suda zahtijevati da naloži upis njegova imena u prijavu patenta i u sve isprave koje se izdaju za patent, kao i u odgovarajuće registre Instituta, ako je u prijavi u statusu izumitelja navedena osoba koja nije izumitelj.

(2) Pravo na tužbu iz stavka (1) ovoga članka pripada i onome izumitelju zajedničkoga izuma koji nije naveden u prijavi patenta.

(3) Uz zahtjev iz stavka (1) ovoga članka može se istaknuti i zahtjev za objavljivanje pravomoćne presude na trošak tuženika.

(4) Rok za podnošenje tužbe iz st. (1) i (2) ovoga članka nije ograničen. Smrću izumitelja pravo na podnošenje tužbe stječu njegovi nasljednici.

(5) Neovisno o naknadi imovinske štete, kao i u slučaju kada takve štete nema, izumitelj može tražiti dosuđivanje pravične novčane odštete za pretrpljenu duševnu bol zbog povrede moralnih prava. Pri odlučivanju o zahtjevu sud će uzimati u obzir sve okolnosti slučaja, a osobito intenzitet i trajanje duševne boli prouzročene povredom moralnoga prava.

(6) Zahtjev iz stavka (1) ovoga članka ne zastarijeva i nasljeđuje se.

Članak 107.
(Privremene mjere)

(1) Sud će odrediti privremenu mjeru radi osiguranja zahtjeva prema odredbama ovoga Zakona ako predlagatelj učini vjerojatnim:

- a) da je nositelj prava iz ovoga Zakona i
- b) da je njegovo pravo povrijeđeno ili da prijete stvarna opasnost od povrede.

(2) Nositelj prava mora učiniti vjerojatnim i jednu od sljedećih pretpostavki:

- a) opasnost da će ostvarivanje zahtjeva biti onemogućeno ili znatno otežano,
- b) da je privremena mjera potrebna u svrhu sprečavanja nastanka štete koju će kasnije biti teško popraviti, ili
- c) da pretpostavljeni povreditelj izricanjem privremene mjere, koja bi se kasnije u postupku pokazala neopravdanom, ne bi pretrpio veće negativne posljedice od onih koje bi bez izricanja takve privremene mjere pretrpio nositelj prava.

(3) Nositelj prava koji predlaže donošenje privremene mjere bez prethodne obavijesti i saslušanja protivne strane dužan je, osim uvjeta iz st. (1) i (2) ovoga članka, učiniti vjerojatnim da bi bilo kakvo odgađanje izricanja privremene mjere prouzročilo nositelju prava nastanak štete koju bi bilo teško popraviti. U slučaju izricanja privremene mjere prema odredbama ovoga stavka, sud će rješenje o privremenoj mjeri dostaviti protivnoj strani odmah nakon njezinog izvršenja.

(4) Nositelj prava ne mora dokazivati opasnost da će ostvarivanje zahtjeva biti onemogućeno ili znatno otežano ako učini vjerojatnim da će predložena privremena mjera prouzročiti pretpostavljenom povreditelju samo neznatnu štetu. Uzima se da opasnost postoji ako bi trebalo ostvarivati zahtjeve u inozemstvu.

(5) Sud može odrediti za osiguranje zahtjeva, prema stavku (1) ovoga članka, bilo koju privremenu mjeru kojom se može postići cilj osiguranja, a osobito:

- a) pretpostavljenom povreditelju zabraniti radnje kojima se povređuje pravo iz ovoga Zakona,
- b) oduzimanje, uklanjanje iz prometa i pohranu predmeta povrede i sredstva povrede koji su isključivo ili u pretežnoj mjeri namijenjeni, odnosno rabe se za činidbu povreda.

(6) Ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, sud će u rješenju odrediti i rok u kojem predlagatelj mora podnijeti tužbu u svrhu opravdanja te mjere. Rok ne može biti dulji od 20 radnih dana, odnosno 31 kalendarskog dana od dana dostave rješenja predlagatelju, ovisno o tomu koji rok kasnije ističe.

(7) Sud mora odlučiti o prigovoru protiv rješenja o privremenoj mjeri u roku od mjesec dana od dana podnošenja odgovora na prigovor, odnosno od isteka roka za podnošenje toga odgovora.

(8) U postupku za izricanje privremene mjere primjenjuju se odredbe zakona o parničnom postupku, ako ovim zakonom nije drukčije određeno. Postupak u vezi s izricanjem privremene mjere je žuran.

(9) Na zahtjev osobe protiv koje je pokrenut postupak za izricanje privremene mjere sud može, na teret podnositelja zahtjeva za izricanje privremene mjere, odrediti odgovarajući iznos kao sredstvo osiguranja za slučaj neosnovanosti toga zahtjeva.

Članak 108.
(Osiguranje dokaza)

(1) Sud će donijeti rješenje o osiguranju dokaza ako predlagatelj učini vjerojatnim da:

- a) je nositelj prava iz ovoga Zakona,
- b) je njegovo pravo povrijeđeno ili da prijete stvarna opasnost od povrede,
- c) će dokazi o toj povredi biti uništeni ili kasnije neće moći biti izvedeni.

(2) Nositelj prava koji traži donošenje rješenja o osiguranju dokaza bez prethodne obavijesti i saslušanja protivne strane dužan je, osim uvjeta iz stavka (1) ovoga članka, učiniti vjerojatnim i postojanje opasnosti da će dokazi o povredi, zbog radnji protivnika, biti uništeni, ili se kasnije neće moći izvesti. U slučaju donošenja odluke o osiguranju dokaza prema odredbama ovoga stavka, sud će rješenje o osiguranju dostaviti protivnoj strani odmah nakon izvođenja dokaza.

(3) Sud može rješenjem iz stavka (1) ovoga članka odrediti izvođenje bilo kojeg dokaza, a osobito:

- a) očevid prostorija, poslovne dokumentacije, inventara, baza podataka, računalnih memorijskih jedinica ili drugih stvari,
- b) oduzimanje uzoraka predmeta povrede,
- c) pregled i predaju dokumenata,
- d) određivanje i saslušanje vještaka,
- e) saslušanje svjedoka.

(4) Osiguranje dokaza može se tražiti i nakon pravomoćno okončanog postupka, ako je to potrebno u svrhu pokretanja postupka prema izvanrednim pravnim lijekovima ili za vrijeme takvoga postupka.

(5) U postupku osiguranja dokaza, prema odredbama ovoga članka, primjenjuju se odredbe zakona o parničnom postupku, a koje se odnose na sudske mjere osiguranja, osim ako je ovim Zakonom drukčije određeno. Postupak osiguranja dokaza je žuran.

(6) Ako se kasnije pokaže da je prijedlog za osiguranje dokaza neopravdan ili ako nositelj prava taj prijedlog ne opravda, protivna strana ima pravo tražiti:

- a) vraćanje oduzetih predmeta,
- b) zabranu uporabe pribavljenih informacija,
- c) naknadu štete.

(7) Sud u postupku osiguranja dokaza, prema odredbama ovoga članka, mora osigurati zaštitu povjerljivih podataka stranaka i voditi brigu o tomu da se sudski postupak ne zlorabi isključivo s namjerom pribavljanja povjerljivih podataka protivne strane.

(8) Na zahtjev osobe protiv koje je pokrenut postupak za osiguranje dokaza sud može, na teret predlagatelja te mjere, odrediti odgovarajući iznos kao sredstvo osiguranja za slučaj neosnovanosti toga prijedloga.

Članak 109. (Dužnost obavještanja)

(1) Sud može tijekom parnice, zbog povrede prava iz ovoga Zakona, na temelju opravdanog zahtjeva jedne od stranaka, odrediti povreditelju prava da dostavi podatke o izvoru i distribucijskim kanalima robe ili usluga kojima se povređuje pravo iz ovoga Zakona.

(2) Sud može odrediti da podatke iz stavka (1) ovoga članka dostave sudu i osobe koje u opsegu komercijalne djelatnosti:

- a) posjeduju robu za koju se sumnja da se njome povređuje pravo iz ovoga Zakona, ili
- b) koriste usluge za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovoga Zakona, ili
- c) daju usluge za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovoga Zakona.

(3) Uzima se da je neka radnja poduzeta u okviru komercijalne djelatnosti ako je poduzeta za pribavljanje neizravne ili izravne ekonomske koristi. Pojam komercijalne djelatnosti ne obuhvaća radnje savjesnih krajnjih potrošača.

(4) Sud može odrediti da podatke iz stavka (1) ovoga članka dostavi sudu i osoba koju je neka od osoba navedenih u stavku (2) ovoga članka označila kao umiješanu u proizvodnju, izradbu i distribuciju robe ili pružanje usluga za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovoga Zakona.

(5) Podaci traženi na temelju stavka (1) ovoga članka mogu naročiti obuhvaćati:

a) ime, adresu, odnosno tvrtku i sjedište proizvođača, izrađivača, distributera, dobavljača i drugih prethodnih posjednika robe, odnosno davatelja usluga, kao i namjeravanih prodavatelja na veliko i malo,

b) podatke o količinama proizvedene, izrađene, isporučene, primljene ili naručene robe ili usluga, kao i o cijenama ostvarenim za dotičnu robu i usluge.

Članak 110. (Izvođenje dokaza)

(1) Ako sud odluči da će izvesti predloženi dokaz koji se nalazi kod protivne strane, ta je strana dužna na zahtjev suda predati dokazna sredstva kojima raspolaže.

(2) Stavak (1) ovoga članka odnosi se i na bankovnu, financijsku i poslovnu dokumentaciju koja je pod nadzorom protivne strane, ako se radi o povredi koja dostiže opseg komercijalne djelatnosti.

(3) U postupku izvođenja dokaza primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak, osim ako je ovim Zakonom drukčije određeno.

(4) Sud mora nakon izvođenja dokaza, prema stavku (1) ovoga članka, osigurati zaštitu povjerljivih podataka stranaka i voditi brigu o tomu da se sudski postupak ne zlorabi isključivo s namjerom pribavljanja povjerljivih podataka protivne strane.

Članak 111. (Teret dokaza)

(1) Ako je predmet povrede patentom zaštićeni postupak za proizvodnju nove tvari, smatrat će se, dok se ne dokaže suprotno, da je svaka jednaka tvar ili tvar jednakoga sastava proizvedena zaštićenim postupkom.

(2) Teret dokazivanja pada na tuženoga koji proizvodi takvu tvar ili kompoziciju.

Članak 112. (Žurnost u postupanju i primjena odredaba drugih zakona)

(1) Postupak zbog povrede prava iz ovoga Zakona je žuran.

(2) Na postupke zbog povrede patenta primjenjuju se odredbe Zakona o parničnom postupku, odnosno Zakona o ovršnom postupku.

(3) Na zahtjev suda ili koje od stranaka u postupku zbog povrede patenta, Institut će odmah uzeti u rad zahtjev za proglašavanje rješenja o priznanju patenta ništavim, odnosno Povjerenstvo za žalbe uzet će u rad žalbu, ako su zahtjev za proglašenje rješenja o priznanju patenta ništavim odnosno žalba podneseni prije ili tijekom parnice i žurno po njemu postupati. Sud će, s obzirom na okolnosti slučaja, odlučiti hoće li odrediti prekid postupka do konačne odluke o zahtjevu za proglašavanje rješenja o priznanju patenta ništavim.

POGLAVLJE III. CARINSKE MJERE

Članak 113. (Zahtjev nositelja prava)

(1) Nositelj isključivih prava prema ovome Zakonu koji opravdano sumnja da će doći do uvoza, provoza ili izvoza robe proizvedene protivno odredbama ovoga Zakona može podnijeti tijelu nadležnom za poslove carine (u daljnjem tekstu: carinsko tijelo) zahtjev za zaštitu svojih prava putem carinskih mjera privremenog zadržavanja robe od daljnjeg puštanja u promet.

(2) Zahtjev za zaštitu prava, prema stavku (1) ovoga članka, mora sadržavati:

- a) podatke o podnositelju zahtjeva i o nositelju isključivog prava iz ovoga Zakona, ako se ne radi o istoj osobi,
- b) detaljan opis robe, koji omogućava njezinu identifikaciju,
- c) dokaze o tomu da je podnositelj zahtjeva, odnosno njegov ovlaštenik, nositelj isključivog prava iz ovoga Zakona u vezi s tom robom,
- d) dokaze o tomu da je isključivo pravo vjerojatno povrijeđeno,
- e) druge podatke važne za odlučivanje o zahtjevu kojima raspolaže podnositelj, kao što su podaci o lokaciji robe i njezinoj destinaciji, očekivani datum dolaska ili odlaska pošiljke, podaci o prijevoznom sredstvu, podaci o uvozniku, izvozniku, primatelju i sl.,
- f) vremensko razdoblje u kojem će carinska tijela postupati prema zahtjevu i koje ne može biti dulje od dvije godine od dana podnošenja zahtjeva.

(3) Carinsko tijelo može, prije donošenja odluke kojom udovoljava zahtjevu iz stavka (1) ovoga članka, tražiti od nositelja prava da položi osiguranje za troškove pohrane i prijevoza robe, te za naknadu drugih troškova ili štete koji bi mogli nastati carinskom tijelu u vezi s robom, kao i strani protiv koje je prihvaćen zahtjev iz stavka (1) ovoga članka.

(4) Ako carinsko tijelo udovolji zahtjevu iz stavka (1) ovoga članka, ono o tomu obavještava sve carinske ispostave i nositelja prava.

Članak 114. (Postupak nakon privremenog zadržavanja robe)

(1) Ako carinska ispostava provodeći carinski postupak nađe robu koja odgovara opisu robe iz odluke nadležnoga carinskog tijela, ona će tu robu privremeno zadržati od daljnjeg puštanja u promet. Odluka o privremenom zadržavanju robe uručuje se nositelju prava i njezinom uvozniku. U odluci o zadržavanju robe određuje se da se vlasnik robe, odnosno osoba ovlaštena za raspolaganje robom, u roku od deset radnih dana od dana privremenog zadržavanja može očitovati o tomu je li riječ o robi kojom se povređuje pravo iz ovoga Zakona.

(2) Ako carinsko tijelo ne primi pisano očitovanje vlasnika ili osobe ovlaštene za raspolaganje robom u roku iz stavka (1) ovoga članka, može oduzeti i uništiti robu na zahtjev i o trošku nositelja prava.

(3) Ako vlasnik robe ili osoba ovlaštena za raspolaganje robom u roku iz stavka (1) ovoga članka podnese izjavu da nije riječ o robi kojom se povređuje pravo iz ovoga Zakona, nositelj prava u roku od deset radnih dana od primitka obavijesti o takvoj izjavi može podnijeti tužbu zbog povrede prava. Ako posebne okolnosti slučaja to opravdavaju, carinsko tijelo može, na zahtjev nositelja prava, odrediti dodatni rok za podnošenje tužbe, koji ne može biti dulji od deset radnih dana.

(4) Nositelj prava ili osoba koju on ovlasti može za vrijeme privremenog zadržavanja obaviti pregled i kontrolu robe i prateće dokumentacije u opsegu koji je potreban za utvrđivanje njegovih zahtjeva i za ostvarivanje sudske zaštite njegovih prava uz osiguranje zaštite povjerljivih podataka. Pravo na pregled i kontrolu robe ima i njezin uvoznik.

(5) Ako nositelj prava ne podnese tužbu, sukladno stavku (3) ovoga članka, privremeno zadržana roba pušta se u traženu carinski dopuštenu uporabu odnosno promet, pod uvjetom da su ispunjeni svi drugi zakonom propisani uvjeti.

(6) Ako nositelj prava podnese tužbu sukladno odredbama stavka (3) ovoga članka i nadležni sud donese odluku o privremenoj mjeri zadržavanja robe u roku iz stavka (3) ovoga članka, carinsko tijelo donosi odluku o zapljeni robe do donošenja pravomoćne sudske odluke.

(7) Ako nositelj prava podnese tužbu sukladno odredbama stavka (3) ovoga članka, a nadležni sud ne donese privremenu mjeru zadržavanja robe u roku iz stavka (3) ovoga članka, vlasnik privremeno zadržane robe ili osoba ovlaštena za raspolaganje njome ima pravo zahtijevati oslobađanje te robe ako položi sredstva osiguranja u iznosu dostatnom za eventualnu naknadu štete nositelju prava, pod uvjetom da su ispunjeni svi ostali uvjeti za oslobađanje te robe.

Članak 115.

(Postupak po službenoj dužnosti)

(1) Ako carinska ispostava provodeći carinski postupak u vezi s uvozom, provozom ili izvozom robe opravdano sumnja da su određenom robom povrijeđena prava prema ovome Zakonu, ona će privremeno zadržati puštanje te robe u promet i o tomu obavijestiti carinsko tijelo.

(2) Carinsko tijelo pismeno obavještava nositelja prava o zadržavanju robe, o sumnji da se radi o povredi njegovih prava i o mogućnosti podnošenja zahtjeva prema članku 113. ovoga Zakona u roku od pet radnih dana od dana zadržavanja robe.

(3) Ako nositelj prava podnese zahtjev sukladno stavku (2) ovoga članka, roba se zadržava do donošenja odluke carinskoga tijela. Ako carinsko tijelo udovolji zahtjevu iz članka 113. ovoga Zakona, roba se privremeno zadržava za daljnjih 10 radnih dana. Nositelj prava u tome roku mora provesti radnje iz članka 114. stavka (4) ovoga Zakona.

(4) Odredbe čl. 114. i 115. ovoga Zakona ne primjenjuju se na uvoz, provoz ili izvoz robe u malim količinama namijenjenim za privatnu i nekomercijalnu uporabu, koje se unose ili iznose kao dio osobne prtljage ili šalju u malim pošiljkama.

Članak 116.
(Primjena drugih carinskih propisa)

- (1) Na carinski postupak u vezi s robom kojom se povređuju prava iz ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju ostali carinski propisi.
- (2) Propise o provedbi carinskih mjera iz ovoga Zakona donosi Vijeće ministara na prijedlog Uprave za neizravno oporezivanje Bosne i Hercegovine.
- (3) Carinski postupak u vezi s robom kojom se povređuju prava iz ovoga Zakona je žuran.

DIO ČETRNAESTI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 117.
(Patenti priznati do početka primjene ovoga Zakona)

Priznati patenti upisani u Registar patenata u Institutu do dana određenog za primjenu ovoga Zakona ostaju na snazi i na njih će se primjenjivati odredbe ovoga Zakona.

Članak 118.
(Postupci u tijeku)

- (1) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na prijave patenata kao ni na međunarodne prijave iz članka 81. ovoga Zakona čiji je datum podnošenja raniji od datuma početka primjene ovoga Zakona.
- (2) Prijave patenata koje su podnesene Institutu prije 27. veljače 2002. godine, a po kojima postupak nije okončan, bit će odbijene odnosno odbačene u dijelu u kojem se zahtijeva zaštita tvari ili smjesa u liječenju ljudi ili životinja. Uporaba tvari ili smjesa za proizvodnju lijeka za ljude ili životinje ne predstavlja povredu patenta za izum te tvari ili smjese ako je prijava za priznanje patenta za taj pronalazak podnesena do 27. veljače 2002. godine.

Članak 119.
(Propisi za primjenu ovoga Zakona)

- (1) Uz iznimku propisa iz članka 58. stavak (3) i članka 116. stavak (2) ovoga Zakona, provedbene propise za primjenu ovoga Zakona donijet će ravnatelj Instituta u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Provedbene propise u smislu stavka (2) ovoga članka čine: Pravilnik o postupku za priznanje patenta i konsenzualnog patenta, Odluka o posebnim troškovima postupka za stjecanje i održavanje prava industrijskog vlasništva, Odluka o uvjetima za upis u registre zastupnika za zaštitu industrijskog vlasništva, Pravilnik o stručnom ispitu za zastupnike za zaštitu industrijskog vlasništva i Odluka o naknadi za rad u Povjerenstvu za žalbe.

Članak 120.

(Odgoda stupanja na snagu odredaba o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti i posebna prava u prijelaznom razdoblju)

Odredbe čl. 58. - 64. ovoga Zakona počet će se primjenjivati nakon datuma određenog za primjenu ovoga Zakona.

Članak 121.

(Prestanak važenja drugih propisa)

(1) Početkom primjene ovoga Zakona prestaju važiti odredbe Poglavlja II - VRSTE PRAVA INDUSTRIJSKOGA VLASNIŠTVA Odjeljak 1. Patent (čl. 19. - 68.) Zakona o industrijskome vlasništvu u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 3/02 i 29/02), kao i odredbe koje se mogu sukladno primijeniti na patent.

(2) Iznimno od odredbe stavka (1) ovoga članka a sukladno članku 118. ovoga Zakona, Zakon o industrijskome vlasništvu u Bosni i Hercegovini iz stavka (1) ovoga članka i dalje će se primjenjivati na postupke za priznanje patenta koji su započeli prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 122.

(Primjena međunarodnih ugovora)

Odredbe međunarodnih ugovora u vezi s patentima kojima je pristupila Bosna i Hercegovina primjenjuju se na predmete koje tretira ovaj Zakon i u slučaju sukoba sa odredbama ovoga Zakona primjenjuju se odredbe međunarodnih ugovora.

Članak 123.

(Jedinstvena primjena odredaba o Povjerenstvu za žalbe u Zakonu o žigu, Zakonu o industrijskom dizajnu i Zakonu o oznakama zemljopisnog podrijetla)

Odredbe čl. 99. i 100. ovoga Zakona i odgovarajuće odredbe Zakona o žigu, Zakona o industrijskom dizajnu i Zakona o oznakama zemljopisnog podrijetla, kojima se uređuje Povjerenstvo za žalbe Instituta, primjenjuju se tako da se osniva jedno povjerenstvo za žalbe.

Članak 124.

(Stupanje na snagu i primjena Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH", a primjenjuje se od 1. siječnja 2011. godine.

PSBiH broj 521/10
28. svibnja 2010. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Zastupničkoga doma
Parlamentarne skupštine BiH
Dr. **Milorad Tivković**, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Sulejman Tihić, v. r.